ŻYCIE WETERYNARYJNE

MIESIĘCZNIK

ORGAN URZĘDOWY
NACZELNEJ IZBY
LEKARSKO-WETERYNARYJNEJ
ORAZ OKRĘGOWYCH IZB
LEKARSKO - WETERYNARYJNYCH

WARSZAWA
ROK XXIV

Nr. 6–7 CZERWIEC-LIPIEC 1949

Redaktor: Dr Jan Hay Wydawca: Naczelna Izba Lekarsko-Weterynaryjna

Redaktor: Dr Jan Hay

Komitet Redakcyjny: Docent dr Roman Hoppe, Prof. dr Kazimierz Krysiak, Prof. dr Józef Kulczycki, Dr Janusz Lipnicki, Lekarz wet. Czesław Marański, Z-ca Prof. dr Feliks Nagórski, Dr Eugeniusz Żarnowski.

Adres Redakcji: Warszawa 33, ul. Radziłowska 6. Tel. 51-14.
Adres Administracji: Warszawa, ul. Grochowska 272.
Konto czek. P.K.O. Warszawa I—4929.

Redaktor przyjmuje we wtorki — piątki godz. 16—18.
Redakcja i administracja czynne we wtorki i piątki, godz. 16 — 18.

Ceny ogłoszeń: W tekście cała str. 14.000, ½ — 7.000, ¼ — 4.000, 1/8 — 2.500 zł.
Na okładce: cała str. 20.000, ½ — 10.000, ¼ — 6.000, 1/8 — 3.500 zł.
W razie zarezerwowania miejsca cena o 50% wyższa.

Cena pojedyńczego numeru 100 zł.
Członkowie Izb Lek.-Wet. otrzymują Życie Weterynaryjne bezpłatnie

Artykuły zamieszczane w części pierwszej Życia Weterynaryjnego, przeznaczonej do publikacji o charakterze społeczno-zawodowym, wyrażają własne poglądy autorów, za które Redakcja nie bierze na siebie odpowiedzialności.

Za treść i układ ogłoszeń zamieszczanych w Życiu Weterynaryjnym Redakcja nie odpowiada.

Regulamin ogłaszania artykułów w Życiu Weterynaryjnym:

1. Rękopisy nadsyłane do Życia Weterynaryjnego powinny być napisane pismem wyraźnym (o ile możności maszynowym), po jednej stronie kartki, z odstępem między wierszami, pozostawieniem marginesu i miejsca wolnego nad tytułem.
2. Nadesłane artykuły i materiały do Życia Weterynaryjnego zamieszczane są w kolejności ich wpłynięcia.
3. Na życzenie autora — po porozumieniu się z Redakcją — mogą być wykonane odbitki z artykułu na koszt autora.
4. Rękopisów Redakcja nie zwraca.

TREŚĆ:

ŻYCIE WETERYNARYJNE

MIESIĘCZNIK

ORGAN URZĘDOWY NACZELNEJ IZBY LEKARSKO-WETERYNARYJNEJ ORAZ OKRĘGOWYCH IZB LEKARSKO-WETERYNARYJNYCH

Redaktor: Dr Jan Hay Wydawca: Naczelna Izba Lekarsko-Weterynaryjna

Rok XXIV Czerwiec-Lipiec 1949 r. Nr 6—7

WŁADYSŁAW BIELAŃSKI

Lekarz weterynaryjny a hodowla

Podkreślane w ostatnich czasach przez akcje specjalne znaczenie produkcji i hodowli zwierząt dla całokształtu życia gospodarczego, uwydatniło także doniosłość roli służby weterynaryjnej w przeprowadzaniu akcji rozwoju hodowli.

Omawiając stosunek lekarza weterynarii do hodowli, musimy sobie zdać sprawę, że lecznictwo weterynaryjne, przepisy sanitarne i administracyjne o zwalczaniu chorób zaraźliwych idą m. in. w kierunku pracy dla rozwoju i ochrony hodowli, przez ratowanie i zapobieganie szerzeniu się zakaźnych i niezakaźnych chorób zwierząt. Zagadnienia te szeroko są omawiane na innym miejscu, tu chciałbym w krótkości omówić zagadnienie bezpośredniego udziału lekarza weterynarii w życiu hodowlanym.

Stały udział lekarzy weterynarii w pracy hodowlanej jest w Polsce zjawiskiem raczej sporadycznym. Statystyka (z 30. XII. 1948) wykazuje, że na 1580 lekarzy weterynarii, zajmuje się hodowlą 33-ch, co stanowi zaledwie 2% całego zawodu. Na ten, niestety tak nieliczny udział lekarzy weterynarii w organizacji i kierownictwie hodowlą, złożył się z jednej strony brak lekarzy weterynarii, a z drugiej gorsze warunki materialne pracowników hodowlanych.

Pomijając tę nieliczną grupę lekarzy specjalistów hodowlanych, chciałbym przejść do możliwości wpływu na hodowlę lekarza państwowego czy samorządowego, którego podstawową pracą jest lecznictwo, administracja czy inny dział medycyny wet., a tylko okresowo stykającego się z podstawowymi zagadnieniami hodowlanymi.

Nie chciałbym zatrzymywać się nad bardzo ważnym zadaniem propagowania racjonalnego żywienia, pielęgnowania i t. d., w którym lekarz weterynarii terenowy może i powinien zabierać głos z wielką korzyścią dla hodowli, natomiast chciałbym przejść do zasadniczych odcinków życia hodowlanego, na których rola i odpowiedzialność lekarza terenowego jest szczególnie doniosła.

Co należy uważać za zasadnicze zagadnienie w hodowli o skali krajowej?

W kształtowaniu się pogłowia w naszych warunkach decydującą rolę odgrywają rozpłodniki męskie stojące do dyspozycji szerokiego ogółu hodowców a tym samym do masy pogłowia żeńskiego.

Wybór najwartościowszych rozpłodników a następnie możliwie najszersze ich wykorzystanie są warunkami postępu w całokształcie naszej produkcji zwierzęcej.

Według obowiązujących u nas przepisów, wybór, właściwie cała selekcja rozpłodników męskich, przeprowadzana jest corocznie przez Komisje Licencyjne. Udział lekarzy weterynarii w Komisjach Licencyjnych powinien być potraktowany jako zasadniczy współudział w kształtowaniu i kierowaniu rozwojem masowym pogłowia zwierząt domowych. *)

Na zabieranie jednak poważnego i decydującego głosu potrzebne jest odpowiednie przy-

*) Obowiązujące u nas przepisy o licencji rozpłodników (bohajów, knurów i tryków) oparte na ustawie z 1934 r. i rozporządzeniu wykonawczym z 1935 r. określają bardzo ogólnie i niedostatecznie udział lekarza weterynarii, jednakże podkreślają konieczność decyzji lekarza weterynarii określając: „Do ważności orzeczeń Komisji Kwalifikacyjnej potrzebna jest obecność 3 osób w tym przewodniczącego i lekarza weterynarii". Natomiast w odniesieniu do licencji ogierów udział lekarza weterynarii został z niewytłomaczonych w ustawie ani rozporządzeniu powodów zupełnie zignorowany. W skład Komisji nie wchodzi lekarz weterynarii, a jedynie „powołany jest do wypowiedzenia opinii o stanie zdrowotnym ogierów...", która w niczym nie jest wiążąca dla podejmowania decyzji Komisji. (Ustawa z r. 1934, znowelizowana dekretem z 22.II.1946 oraz Rozporządzenie wykonawcze z 18.6.1947).

gotowanie lekarza weterynarii polegające na specjalizacji w tym kierunku.

Przygotowanie jakie dają studia medycyny weteryn. są gruntowną podstawą pod wiadomości z zakresu hodowli.

Mimo tego spotykamy się dosyć często u lekarzy weterynarii z błędnym ocenianiem wartości hodowlanej czy nawet użytkowej zwierząt. Natomiast często dużo trafniej wykona to rolnik-hodowca nawet bez przygotowania teoretycznego. Gdzie leży błąd? Różnice polegają na różnym podejściu. Rolnik podchodząc do zwierzęcia ocenia go przede wszystkim pod kątem przydatności, powiedzmy ściślej użytkowości i dlatego interesuje go całość, a dopiero na drugim miejscu interesuje się brakami budowy, zdrowia, urody itd., jednym słowem dąży do syntezy swojej oceny.

Natomiast podejście lekarsko - weterynaryjne jest odwrotne. Zdrowie zwierzęcia jest przede wszystkim ośrodkiem zainteresowania lekarza weterynarii. Zobaczywszy całość szuka on szczegółów, zmienionych chorobowo narządów. Jednym słowem jest to podejście analityczne, przy którym łatwo zaciera się wrażenie całości.

Tutaj leży właśnie punkt ciężkości zagadnienia, jeśli chodzi o rolę lekarza weterynarii, wprowadzonego w potrzeby i zagadnienia hodowli, który potrafi pogodzić przy ocenie zwierząt wymagania produkcyjne wysokiej użytkowości, z wymaganiami koniecznego zdrowia.

Wracając do udziału lekarza weterynarii w Komisji Licencyjnej (zakupu czy innej, wybierającej materiał hodowlany), to przyjęło się zarówno u nas jak i zagranicą (Stang 1944), że w zakres kompetencji lekarza-wet. wchodzi: określenie braków konstytucji, dziedzicznych wad i stanu zdrowotnego. Ten punkt widzenia jest często mylnie rozumiany przez innych członków Komisji, którzy by chętnie widzieli rolę lekarza wet. ograniczoną do sprawdzenia wieku, i obejrzenia zmian wzbudzających podejrzenie o chorobę zakaźną.

Przechodząc do omówienia wymienionych punktów należałoby nieco szerzej zastanowić się nad zasadniczym określeniem tzw. konstytucji.

Pojęcie i definicja konstytucji ulegała wielu zmianom, z literatury można przytoczyć dwadzieścia kilka różnych określeń *), które się częściowo pokrywają lub są zupełnie sprzeczne, ostatecznie trzeba powiedzieć, że nie znaleziono żadnego ścisłego kryterium oceny i klasyfikacji konstytucji.

Dla ułatwienia rozwiązania tego zagadnienia została zwołana w Niemczech w 1942 r. specjalna konferencja lekarzy-wet. i hodowców, na której przyjęto pewnego rodzaju kompromisową formułę, że pod określeniem konstytucji, w zastosowaniu do zwierząt domowych należy rozumieć, właściwą każdemu zwierzęciu (wrodzoną i nabytą) odporność na szkodliwe wpływy, spowodowane stawianymi **wymaganiami użytkowości** i warunkami otoczenia.

Według właściwości tej odporności podzielono konstytucję tylko na mocną i słabą. **)

Dawniejszy podział na typy konstytucyjne, stworzony dla użytku lekarzy w ocenie ludzi, nie wytrzymuje krytyki w odniesieniu do zwierząt.

Dzięki daleko posuniętym różnicom rasowym, powstałych wskutek ściśle wytyczonych kierunków użytkowych możemy mówić o konstytucji właściwej dla pewnej rasy, i o odchyleniach od niej.

Idąc dalej po tej linii rozumowania widzimy, że formy i budowa zwierzęcia pozwalająca nam na zakwalifikowanie go do pewnego typu rasowego, daje nam równocześnie pojęcie o jego właściwościach konstytucyjnych.

Dlatego dla lekarza-wet. **nie może być obojętna sprawa typu, budowy i użytkowości** ocenianego rozpłodnika.

Odnośnie do wad dziedzicznych to chciałbym tylko zwrócić uwagę na konieczność zbierania danych o rozpłodnikach co do pojawienia się u potomstwa cech półśmiercionośnych — śmiercionośnych z którymi prawdopodobnie częściej mamy do czynienia niż większość hodowców przypuszcza. (Tuff 1948).

Określenie zdrowotności ma zasadnicze znaczenie, co szczególnie dobitnie podkreślił Olbrycht (1947): „Przeznaczanie do rozpłodu sztuk obarczonych dyspozycjami chorobowymi powoduje straty wskutek chorób, które dają się hodowli najbardziej we znaki. Straty z tych przyczyn wynoszą 85%, podczas, gdy wskutek innych przyczyn i nieprzestrzegania czterech pierwszych metod selekcji (selekcja pokrojowa, na podstawie dzielności użytkowej, rodowodowa, na podstawie dzielności użytkowej potomstwa), wynoszą tylko 15%. Straty z powodu chorób są tym większe, im wyższy poziom rozwoju cech użytkowych osiągnięto..."

*) Na specjalne podkreślenie zasługują wysiłki polskiego uczonego prof. Malsburga, zmierzające do znalezienia histologicznych podstaw do klasyfikowania typów konstytucyjnych, opartych na budowie komórek somatycznych ustroju. (K. Malsburg „Die Zelle als Form und Leistungsfaktor der landwirtschaftlichen Nutztiere" — Hannover 1911). Poglądy te nie spotkały się u nas z szerszym przyjęciem wskutek może niezupełnie słusznego negatywnego stanowiska zajętego przez prof. Adametza (L. Adametz „Hodowla ogólna zwierząt domowych" Kraków 1925).

**) (Za Stangiem 1944) w dosłownym brzmieniu: „In der Tierzucht versteht man unter Konstitution die jedem Einzeltier eigene, in der Anlage ererbte, durch die Umwelt be ein — flussbare Körperverfassung und kraft gegen Schädigungen durch Leistungsanforderungen und sonstige Umwelteinflüsse. Je nach der Widerstandskraft gegen Umweltschädigungen bezeichnet die daraus für jedes Tier sich ergebende Widerstands-man die Konstitution als stark oder schwach".

Dotychczasowe zapatrywania na ocenę zwierząt przede wszystkim na podstawie pokroju zdają się być ostatnio poważnie zagrożone. Dowodem może być dyskusja jaka toczyła się w Anglii po wystąpieniu Hagedoorn'a (1947), gdzie nie brakło głosów, że wartość zwierzęcia określa wykazana wydajność, a zamiast oceny sędziego na wystawie, ważny jest wynik badania klinicznego przeprowadzonego przez lekarza wet. (J. M. Proctor i Al. Hoogg 1948).

Badanie stanu zdrowotnego rozpłodników, w czasie przeglądów, jak praktyka wykazuje, musi jedynie ograniczyć się do oględzin, na podstawie których w ciągu kilku minut lekarz musi wyrobić sobie zdanie. Ten zdawałoby się pobieżny rzut oka daje jednak przy wprawie i wyrobieniu badającego, zupełnie zadawalające wyniki. Popełnione błędy nie są większe, niż przy przeprowadzaniu szczegółowego badania klinicznego.

Dla uniknięcia pomyłek i błędów konieczne jest jednak zachowanie pewnego stałego sposobu oglądania, (w które obowiązkowo powinno wejść oglądnięcie rozpłodnika w miejscu stojącego ze wszystkich stron z odległości conajmniej 4 m, w ruchu, i ponownie stojącego).

Stanowisko lekarza-wet., jak widzimy, jest trudne i odpowiedzialne, wymaga solidnego i dłuższego przygotowania się do udziału w Komisjach. Im większą posiada on znajomość celów hodowlanych, potrzeb gospodarczych, przy znajomości dużej ilości elitowego materiału hodowlanego, tym pozycja lekarza-wet. wobec reszty członków-komisji jest silniejsza i tym rola jego jest łatwiejsza. Jak każda praca, tak i ocena materiału hodowlanego, wymaga specjalizacji i wprawy. Nie można głosu zabierać, widząc pierwszy raz licencję rozpłodników.

Dlatego nie celowym jest dorywczy udział lekarzy na małym terenie. Zasadniczo w skład komisji licencyjnej powinien wchodzić stale ten sam lekarz na całym terenie działalności Komisji.

Do Komisji stałej pracującej na terenie kilku powiatów, czy nawet gmin, wyznaczanie codziennie innego lekarza-wet., a do tego jeszcze nie przygotowanego do tej pracy, jest tylko podrywaniem autorytetu lekarza weterynaryjnego.

Udział tego samego lekarza-wet. nie przez kilka dni, ale stały przez okres kilku lat na tym samym terenie, przyniesie pod każdym względem poważne korzyści tak dla hodowli, jak również przyczyni się do wzmocnienia autorytetu lekarza wet.

Wybór rozpłodnika nie decyduje jeszcze o jego wpływie na teren, decyduje o tym jego **płodność**. Dlatego przed lekarzem wet. w terenie otwiera się nowy dział kontroli płodności samców. Dział zaniedbany u nas prawie zupełnie, a konieczny jak wykazują przeprowadzone w ciągu ostatniego roku badania na kilkuset buhajach i ogierach.

Sprawa ta jest aktualna nietylko u nas, ale i w innych krajach, co zostało podkreślone na posiedzeniu Związku angielskich lekarzy wet. specjalnie poświęconemu temu zagadnieniu. (Central Veterinary Society 1945).

Nowoczesne badanie samców w kierunku płodności opiera się na badaniu nasienia, które to badanie rozpada się na kilka działów specjalnych. Badania te mogą być wykonane laboratoryjnie (badania morfologiczne, bakteriologiczne), jednakże lekarzowi terenowemu przypada najpoważniejszy udział prac, zebranie wywiadu, pobranie nasienia i badanie kliniczne. Opanowanie wiadomości i techniki, z tego zakresu przez ogół lekarzy wet. powinien być kwestią najbliższej przyszłości.

Pozostaje jeszcze do omówienia sprawa, z punktu widzenia potrzeb hodowli o niemniej doniosłym znaczeniu, a mianowicie sprawa **wykorzystania rozpłodników** sprawdzonych (pod względem dziedziczenia pożądanych zalet) do zapłodnienia maksymalnej ilości samic.

Przy użyciu metody sztucznego unasienienia możliwość wykorzystania czołowych reproduktorów zwiększyła się do kilkadziesiąt a nawet kilkaset razy większej ilości samic niż przy naturalnym kryciu i dlatego metoda sztucznego unasienienia znalazła szerokie zastosowanie w hodowli w ostatnich latach w całym świecie.

Potrzeby szybkiego podniesienia wartości użytkowej i hodowlanej naszego pogłowia zwierząt domowych, łącznie z koniecznością dojścia do pewnych standartów rasowych, przy małej ilości posiadanych wypróbowanych rozpłodników, daje specjalne wskazania do zastosowania w Polsce sztucznego unasieniania w hodowli bydła.

Bardzo poważną trudnością w zorganizowaniu na szeroką skalę zakrojonej akcji sztucznego unasieniania jest sprawa personelu, który ma ją wykonywać w Polsce.

Wysunięte zostały dwie koncepcje:
1) oparcia stacji unasieniania o sieć lecznic (Olbrycht — 1946) i 2) oddzielnego zorganizowania stacji, dla majątków państwowych i dla drobnych rolników. (Bielański — 1948).

W obu tych nieco różniących się od siebie projektach, zgodny jest postulat, aby samodzielne wykonywanie sztucznego unasieniania było powierzane tylko lekarzowi wet. Wobec wielkiego braku lekarzy wet. można się posługiwać personelem technicznym, w pewnym ściśle określonym zakresie, ale pod bezpośrednim nadzorem i kontrolą lekarza-wet.

Nie chciałbym się spotkać z zarzutem, że sztuczne unasienianie uważam za wyłączną domene pracy lekarzy wet. Strona organizacyjno-hodowlana, wraz z ewidencją przychówku i selekcją buhai na podstawie użytkowości potomstwa powinna być prowadzona przez rolników-zootechników, tym bardziej, że nie dysponujemy dostateczną ilością lekarzy-wet. —

natomiast strona techniczna w całości powinna być prowadzona i nadzorowana przez lekarzy wet.

Jeżeli lekarz-wet. ma być autorytetem w sprawach sztucznego unasieniania, to musi ten dział szczegółowo teoretycznie i praktycznie poznać. Korzyści hodowlane jakie daje sztuczne unasienianie potęgowane są jeszcze przez większą skuteczność zwalczania jałowości, albowiem ingerencja lekarza wet. w fizjologiczny przebieg cyklu płciowego pozwala na wczesne, a tym samym skuteczniejsze leczenie. Przy uruchomieniu punktów sztucznego unasieniania ten właśnie moment korzyści sanitarnych wysuwa się (Jaśkowski 1948) na pierwszy plan.

Jak z powyższego widzimy sztuczne unasienianie zwierząt, wymaga zainteresowania ze strony całego ogółu lekarzy wet. i przełamania pewnego niczem nieuzasadnionego uprzedzenia.

Nie na tym kończą się możliwości lekarza wet. współpracy z hodowlą w zakresie rozrodu zwierząt.

Badanie klaczy w kierunku ustalenia momentu owulacji mają bardzo poważne znaczenie praktyczne dla podniesienia płodności.

Prace idące w kierunku zwiększenia płodności na drodze stosowania hormonów gonadotropowych (Zawadowski, 1945 i prace późniejsze). otwierają w przyszłości jeszcze szersze pole dla bezpośredniego udziału lekarza wet. w podniesieniu intensywności produkcji zwierzęcej.

PIŚMIENNICTWO

1. Bielański W. (1947/48): Studia nad organizacją i techniką sztucznego unasieniania bydła w Skandynawii — Szwecja, Dania, Norwegia. — Przegląd Hodowlany XV:331—340. XVI:25—38, 241—247.
2. Central Veterinary Society, (1945): The examination of the stud bull for sondness. Discussion. — Veterinary Record 57:459 — 464, 472—474:
3. Hagedoorn A. L. (1947): How pedigree breeders can help. — Farmer and Stock-Breeder LXI:2558 i 2563.
4. Jaśkowski L. (1948): Sztuczne unasienianie w walce z bezpłodnością u bydła. — Przegląd Hodowlany XVI:248—253.
5. Olbrycht T. (1946): Plan zorganizowania ośrodków inseminacji przy lecznicach dla zwierząt. — Medycyna Weterynaryjna II:374 — 375.
6. Olbrycht T. (1947): Metody selekcji zwierząt. — Medycyna Weterynaryjna III:33—38.
7. Proctor J. M. (1947): „Handsome Is" — support for Dr Hagedoorn. — Farmer and Stock-Breeder LVI: 2683.
8. Stang V. (1944): Uber Konstitution und Erbfeler sowie deren Feststellung und Bewertung beim Zuchttier. — Berlin.
9. Tuff P. (1948): Arveforhold ved en del lidelser i taens ledd, knokler og bandapparat hos hesten.— Norsk Veterinaer-Tidsskri ft LX:385—397.
10. Zawadowskii M. M. (1945): Rezerwy żiwotnowodstwa. Stimuljacija mnogoplodija seljskohozjaistvennych żivotnych. — Moskwa.

Komunikaty Okręgowych Izb Lekarsko-Weterynaryjnych

LISTA CZŁONKÓW OKRĘGOWEJ IZBY LEKARSKO-WET. KRAKOWSKIEJ.

1. Dr Baczyński Julian, (Sanok, 17.III.1910) — Miechów, Skorupki 13
2. Bąk Tomasz (Rudna W., 12.XII.1892) — Rzeszów, Żółkiewskiego 1
3. Bochner Antonina (Kotiutycze, pow. Kałusz, 16XI.1900) — Kraków, Rzeźnicza 28
4. Badecki Zbigniew (Lwów, 26.XI.1911) — Żywiec, Świętokrzyska 46
5. Dr Bełtowski Mieczysław, Józef (Chrzanów 13.II.1889) — Limanowa
6. Dr Inż. Bielański Władysław, Gustaw, Adam (Kraków 11.III.1911) — Kraków, Senatorska 2
7. Bobra Adam (Lwów, 10.X.1912) — Borowa, pow. Mielec
8. Brycz Władysław, (Lwów, 14.X.1913) — Rzeszów, Kraszewskiego 7 m. 8
9. Brzeżański Stanisław (Niesławice 23.IV 1904) — Nowy Targ
10. Bredy Tadeusz (Lwów 27.VIII.1914) — Rzeszów, Hetmańska 6 m. 8
11. Burzyński Ludwik (Dźwieniacza, 11.VII. 1907 — Bochnia, ul. Kazimierza W. 22
12. Bystrzycki Leontij (Koczubijew na Podolu 4.X.1893 — wieś Siedlice, pta W-ki Klebark k/Olsztyna
13. Cisowski Antoni (Mikulińce 10.II.1901)— Tuchów k/Tarnowa
14. Chowaniec Marcin (Poronin 25.X.1888) — Myślenice, Wyspiańskiego 8
15. Chrypiak Kazimierz (Lwów 11.I.1900) — Rzeszów, Grodzisko 1
16. Jednak Jan (Brzeżany 7.8.1919) — Nisko, Rzeszowska 19
17. Czereyski Ryszard (Słuck 28.III.1907) — Miechów, Wesoła 13
18. Diabelec Mieczysław (Złoczów 26.12. 1907) — Mielec, Kościuszki 39
19. Dobrolubow Sergiusz (gr. Spaskie 5.VII. 1887) — Proszowiec, pow. Miechów
20. Domaszewski Marian (Żywiec 30.8.1905) — Przeworsk, Błonie Browarne 334
21. Domaszewski Tadeusz (Myślenice 1.3.1907) — Boguchwała 117, pow. Rzeszów
22. Dr Finik Zdzisław (Przemyśl) — Kraków, Rzeźnicza 28
23. Dr Flek Stefan, Marian (Tarnów 28.7. 1907) — Kraków, Starowiślna 17
24. Frączek Emil (Lwów 18.VI.1910) — Kraków, Wielopole 14
25. Głowacz Władysław (Przemyśl 2.IV.1920) — Kraków, Morawskiego 10
26. Gruziński Tadeusz, Henryk (Skole 19.I. 1913 — Tarnów, Żyblikiewicza 2
27. Gąska Adam (Dubiecko 29.XI.1873 — N. Sącz, Kościuszki
28. Gąska Tadeusz (Jordanów 18.I.1902) — Kraków, Karmelicka 70
29. Dr Gąska Adolf (Przemyśl 14.12.1899) — Przemyśl, Salezjańska 6
30. Giermański Ludwik (Jasionów 18.XI.1893) — Brzozów — Plebańska 142
31. Inż. Głodkiewicz Mieczysław (Kraków 29.3.1910) — Kraków, Zamojskiego 28
32. Godfreyof Władysław (Tarnopol 16.V. 1886) — St. Sącz, Rynek 22
33. Gorczyca Józef (Krosno 16.II.1887) — Łańcut, Dominikańska 22
34. Hatała Anatol (Zaradowa 1.III.1895) — Fuchów, p. Tarnów
35. Hodbod Aleksander, Kazimierz (Nadwórna, woj. Stanisł. 24.II.1900) Jarosław Mączyńskiego
36. Hołub Władysław (Dębica 15.III.1903) — Rzeszów, Króla Jagiełły 15)
37. Hütter Ferdynand (Lwów 9.V.1915) — Zagórz k/Sanoka
38. Janik Kazimierz, Józef (Jarosław 18.I. 1908) — Sanok, Krasińskiego
39. Jordan Michał, Władysław (Tarnów 4.VII. 1881) — Wieliczka, pow. Kraków, Sienkiewicza 48
40. Józefczyk Edwar, Jan (Pisek Czechosłow. 20.VIII.1890) — Sucha.
41. Kachnikiewicz Bronisław (Bełz, 1872) — Żakliczyn, pow Brzesko
42. Kaczkowski Marek (Kraków 9.IX.1867)
43. Kochmański Antoni (Markowa, Przeworsk 22.IV.1906) — Leżajsk, p. Łańcut
44. Kocowicz Irena (Lwów 23.V.1911) — Kraków, Jal. Lea 9c m. 1
45. Kosiaty Czesław (N. Sącz 13.VIII.1910)— N. Sącz, Kraszewskiego 16
46. Kotlarski Jan (Jasło 29.XI.1897 — Jasło
47. Krogulecki Marian (Przeworsk 6.III. 1897) — Sanok, Niecała 16
48. Kościuszko Marcin (Głogów 5.XI.1893)— — Kraków, Rzeźnia Miejska
49. Dr Kruczek Józef (Błażowa 18.III.1895) — Nowy Sącz, Kochanowskiego 36
50. Kuchta Adam (Żółków 1.VI.1902) — Dąbrowa Tarn., Kościuszki 15
51. Kuderski Zygmunt (Miżyniec 1.IV.1908) Przemyśl, Grunwaldzka 105
52. Kunasiewicz Piotr (Lwów 11VII.1892)— Żywiec Zabłocie, Podwale 50
53. Dr Kucz Tadeusz (Kraków 22.VII.1886) Kraków, Śląska 7

54. Kurek Jan (Krzyszkowice 17.XII.1880) Wadowice
55. Kurzeja Wincenty (Lubaczów 22.I.1914) Czudec, pow. Rzeszów
56. Kwiecień Dominik (Ujście Jezuickie 27.IV.1912 — Kęty, pow. Biała Krak.
57. Gaugusch Zbigniew — wyjechał do Gdyni
58. Eichel Aleksander (Lwów 20.XI.1898)— Wieliczka, Mickiewicza 16
59. Baster Władysław (Poręba Żegoty 30.VI. 1891 — Dębica
60. Jankiewicz Franciszek (Kurowice 3.IV. 1907) — Kraków, Urzędnicza 60 m. 5
61. Dr Gierczak Władysław (Przemyśl 19.XI 1897 — Przemyśl, Wieniawskiego 12
62. Kapuściński Józef (Krzywe 15.III.1906) Jasło
63. Dr Ewy Zygmunt (Lwów 27.IV.1913)— Kraków, Smocza 10
64. Dr Lang Henryk (Buczacz 22.II.1871)— Kraków, Józefitów 21
65. Lubeski Artur (Kraków 9.IX.1886) — Kraków, Lubicz 40
66. Lassota Aleksander (Stryj 13.VII.1894) Skała, pow. Olkusz
67. Lisowski Zenon Józef (Cieszanów 17XII. 1910) — Zbychniów, p. Tarnobrzeg
68. Lohner Franciszek (Kraków, Kobierzyn 29.IX 1889) — Wolbrom, pow. Miechów
69. Ładyżyński Bohdan Wiktor (Brody 8.IX. 1908) — Przemyśl, Grunwaldzka 15
70. Lech Józef (Lusławice 30.VII.1907) — Dębica, Poddęby
71. Lewicki Lucjan (Busko Zdrój.3.I.1904) Kraków, Rzeźnia Miejska
72. Mackiewicz Józef (Warszawa 27.IX.1905) — Kraków, Fałata 13
73. Mercik Wojciech (Głowienka 25.I.1890) — Krosno, Ordynacka 3 — wyjechał
74. Matejczyk Franciszek (Sieniawa 24.IX. 1913) — Myślenice, Al. Słowackiego 7
75. Matysiakiewicz Michał (Stryj 15.VIII. 1891) — Żabno, pow. Dąbrowa Tarn., ul. Jagiełły
76. Mazurkiewicz Stanisław (Łowcza 27.IV. 1894) — Kraków, Prądnicka 41
77. Meissner Jan Zdzisław (Lwów 4.IX.1910) Błażowa, pow. Rzeszów
78. Molicki Gabryel Konrad (Ruszcza 23.XI. 1875) — Kraków, Czysta 15
79. Mielnik Jan (Rafajłowa 3.I.1904) — Radymno, pow. Jarosław
80. Dr Mulak Ludwik — Czemichów, pow. Kraków
81. Mück Jan (N. Sącz 28.I.1900) — Nowy Sącz, Zdrojowa 49
82. Nadybski Władysław (Czukiew 26.IX. 1904) — Brzesko, Mickiewicza 1
83. Dr Niemczycki Franciszek
84. Obst Ludwik (Bołochów 25.VIII.1909) — Krzyszkowiec, pow. Kraków
85. Oleksiński Jerzy (Kanczuga 1.II.1909) Mielec, Pierackiego 666
86. Otto Bronisław (Lwów 9.IX.1892) — Kraków, Felicjanek 6
87. Paluch Adolf (Wola Radzisz. 28.VII. 1867)
88. Pater Tadeusz Bronisław (Jarosław 17.IX.1906) — Jaworno, Mickiewicza 15
89. Pasternak Tadeusz (Strzyżów 6.XII. 1907) — Strzyżów n/Wisłokiem
90. Pietraszko Władysław (Cięcina 4.XI.
91. Pieniążek Jan (Przeworsk 12.XII.1905) — Krosno 27
92. Pietrzewski Stanisław (Jarosław 14.IV. 1885) — Kraków, Lubeska 22
93. Przedzimirski Eug. (Przeworsk 5.IV. 1909) — Przeworsk, Kościelna 174
94. Potkański Julian (Mława 22.V.1907)
95. Dr Potyra Tadeusz (Jagielnica 2.4.1914) Słomniki, pow. Miechów
96. Pretorius Włodzimierz (Pożdziacz 7.VII. 1907) — Przemyśl, Grunwaldzka 15
97. Rejniak Wiktor (Niezdara 6.VI.1906) — Charsznica, pow. Miechów
98. Semakowicz Zygmunt (Krzeszowice 24.I. 1887 — Kraków, Jul. Lea 5a
99. Wolszakiewicz-Plenkiewiczowa Jadwiga — Kraków, Rzeźnicza 28
100. Dr Ratomski Aleksander (Klarynowa 17.I.1908) — Kraków, Starowiślna 64
101. Rzonca Walerian (Stanisławów 1906) — Rabka, willa „Hela"
102. Rolski Henryk (Przeworsk 25.X.1914) — Przeworsk, Mickiewicza 86
103. Sięka Michał (N. Targ 12.VI.1911) — Oświęcim
104. Skuciński Jan (Kaszów 24.VI.1866) — Rzeszów, Krakowska 12
105. Smoła Michał Władysław (Sieniawa 24.IX.1905) — Pl. Szczepański 2
106. Stellmach Konrad (Poznań 3.III.1911) — obecnie Bydgoszcz, Magdzińskiego 6
107. Śledziński Stanisław (Rohatyn 15.X. 1895- — Kolbuszowa
108. Dr Średniawa Edward (Ostrusza 15.VII. 1886) — Kraków, Polna 21
109. Świrad Aleksandar (Jasło 14.II.1902) — Gorlice, ul. 3 Maja 1
110. Stefan Jan (Lwów 5.VII.1899) — Skawina
111. Stein Edward Antoni (Stryj 10.VIII. 1913) N. Sącz
112. Stefanowicz Kazimierz (Kęty 11.V.1905) Gorlice, Kościuszki 33
113. Stręk Józef (Przedmieście Sędziszów 16.I.1883) — Jasło, Lenartowicza 12
114. Staroszczuk Włodzimierz (Sanok 22.I. 1915) — Sanok, Małeckiego 12
115. Szadaj Zbigniew (Żelechów Wki 25.II. 1910 — Krosno, ul. Szkolna
116. Sztaba Michał (Rudnik n/Sanem 13.IX. 1893) — Sucha, pow. Żywiec
117. Suchodolski Kazimierz (Tomaszpol. 23.IX.1908) — Olkusz
118. Władyka Witalis

118. Władyka Witalis (Wzdów 13.III.1906) — Sanok, ul. Matejki 1
119. Wojnar Kazimierz (Odrzykoń 18.III.1915 Nisko
120. Woronkowicz Mieczysław (Wilno 20.VI. 1894) — Bochnia, ul. Kaz. Wielkiego 47/15
121. Woszczyńskil Zbigniew (Buczacz 12.XII. 1902 — Gorlice, ul. Dworska 2.
122. Tesarz Stefan (Kraków 17.IV.1889) — Kraków, Al. Słowackiego 20
123. Tuma Włodzimierz (Tarnów 18.X.1887) Tarnów
124. Turkowski Adam (Lwów 8.XI.1913) — Tarnobrzeg
125. Tymniak Mikołaj (Gliniany 15.V.1910 — Kraków, ul. Traugutta 13
126. Utiechin Michał (Staropole 13.VIII.1888) Sędziszów Młp., pow. Dębica
127. Wiśniowski Jerzy (Kraków 5.IV.1916) — Kraków, ul. Wiślisko Boczna 2
128. Wardyński Marian Józef (Milatyn 2.II. 1912) — Wojnicz, pow. Brzesko
129. Wójcicki Bronisław (Chrząstów 20.IX. 1882) — Kraków, Lotnicza 6.
130. Wojtasiewicz Tadeusz (Jaworów 4.VIII. 1911) — Kraków, Al. Krasińskiego 59
131. Zdan Włodzimierz (Dzierżanów 15.VII. 1907) — Lubaczów, pow. Rzeszów
132. Zborzil Miłosław Władysław (Tarnów 10.VIII.1892) — Jarosław, Piłsudskiego 1
133. Gilewicz Marian (Stary Sambor 6.IX. 1910) — Boguchwała, p. Rzeszów
134. Krasiczyński Hubert (Narajów 17.XII. 1917) — Brzozów, ul. Bielawskiego Zaręby
135. Halecki Jan (Medyka 28.XII.1910) — Bżecz. pow. Gorlice
136. Boruch Władysław (Rzędzin 9.X.1912) — Hałcznów, pow. Biała
137. Hanzlik Mieczysław Franciszek (Lwów 21.II.1901) — Łańcut, Piłsudskiego 70
138. Jakubowski Stanisław (Wornoławki Litwa 15.X.1895 — Nisko, Gen. Daszyńskiego 40
139. Wojcik Klemens (Ulanów n/Sanem 27.X. 188) — Kraków, ul. Św. Sebatiana 36
140. Stryczniewicz Józef (Łubno Opace 11.II. 1886) — Kraków, ul. Św. Sebatiana 36
141. Kalinowski Zbigniew Witold Jan (Monasterz p. Jarosław 23.VI. 1911) Limanowa, Krakowska 385
142. Deręgowski Kazimierz (Tustanowice 24. IX.1918) — Łańcut, 3 Maja 30
143. Serwa Jerzy (Sanok 29.III.1912) — Lesko, woj. Rzeszów
144. Pawłowski Tadeusz (Lwów 26.XI.1906)— Kraków, Łobzowska 52
145. Śmiałowski Kazimierz (Niebylec, p. Strzyżów 4.III.1909) — Ulanów, pow. Nisko
146. Dr Ojak Kazimierz (Stanisławów 12.XII. 1907) — Przemyśl, Winna Góra, Chrobrego 9
147. Czarnik Tadeusz (Zaleszczyki 1907) — Wadowice
148. Wohner Stanisław (Tarnopol 1902) — Przemyśl, ul. Piotra Kunty 3
149. Kotowicz Adam (Jasło 1.X.1873) — Przemyśl, Bema 6
150. Bubnicki Henryk (Brzężany 30.VI.1889 Trzebinia, Kościuszki 96
151. Braun Henryk (Warszawa 12.VII.1906) — Biała Krakowska
152. Twerdochlib Jarosław (Jarosław 20.I. 1908 — Bystra, pow. Biała
153. Chowaniec Stanisław (Poronin 18.XII. 1903 — N. Targ, Długa 107
154. Steinhof Antoni (17.X.1901) — Rozwadów
155. Rogowski Władysław (Lwów 30.VIII. 1910 — Jordanów, Rynek 16
156. Broda Tadeusz Antoni (Kraczków 12.X. 1903 — Tarnów
157. Bildy Jan Roman (Jasło 10.VI.1895) — Żywiec, ul. Wesoła 15
158. Czartoryska Jadwiga (Kraków 24.VIII. 1919 — Kraków, Jul. Lea 9b
159. Dr Nowak Julian
160. Urbański Jan (Łódź 15.I.1888) — Bochnia, Kaz. Wielkiego 160
161. Lenkiewicz Albin (Ostrów Mazow.· 14. XII.1880) — Rzeszów, Hetmańska 17
162. Majcherski Wacław (Piotrków 20.VIII. 1882 — Kalwaria Zebrzyd.
163. Grzeszek Kazimierz (Lwów 3.V.1901) — Rzeszów, Asnyka 8
164. Podłowski Tadeusz (Lwów 3.IX.1903) — Rzeszów, Langiewicza 3a
165. Markowski Julian (Sieniawa 27.IX.1895) Łańcut, Piłsudskiego 84
166. Śliwa Józef (Pogórska Wola, p. Tarnów 21.II.1913) — Tarnów, Klikowska 1330
167. Mazur Józef (Małoszyce p. Olkusz 3.I. 1903 — Pilica, Rynek 33
168. Dr Mosaniuk Tadeusz (Lwów 16.VI.1911) Czarna Góra 15b, Olkusz
169. Sękiewicz Franc. Józef (Suchodoły 3.IV. 1890) — Niepołomiec
170. Rachwał Piotr
171. Strzelecki Bolesław
172. Świgost Witold — Wolsztyn, woj. poznańskie
173. Skrzeszewski Julian (Miedzna 20.IX. 1906) — Brzesko Nowe
174. Cisowski Władysław (Lubaczów 2.I. 1906) — Tarnów, Rzeźnia Miejska
175. Przybylski Zbigniew (Lwów 27.XII. 1913) — Brzesko, Kościelna 222
176. Cison Michał (Krauszów 2.IX.1912) — Czarny Dunajec
177. Korzeniewski Jakub Jerzy (Warszawa 4.X.1915
178. Lewicki Włodzimierz (Strzelbice 20.IV. 1898)
179. Kaznowiecki Borys (Sosnówka, pow Krzemieniec 24.I.1909) — wyjechał bez podania adresu

180. Kosinski Marian (Jarosław 28.II.1901)— Chrzanów, Krakowska 28
181. Krüger August Rudolf (Lwów 22.VIII. 1874) — Kraków, ul. Helclów, Dom Starców
182. Kumor Adam (Borysław 21.XII.1909) — Kraków, Rzeźnia Miejska
183. Kuschill Augustyn Jan (Przemyśl 13.II. 1914 — Książ W-ki, pow. Miechów
184. Żołnierczyk Stefan
185. Bedernik Janusz
186. Fijał Stanisław Ludwik (N. Sącz 29.IV. 1910) — Brzesko
187. Rohrenschef Ludwik — Pleśna, pow. Tarnów
188. Gruszka Czesław
189. Jurgielewicz Helena
190. Kulczycki Roman — wyjechał bez podania adresu
191. Malinowski Bronisław — wyjechał bez podania adresu
192. Trondowski Julian (Nisko 12.II.1912) — Jarosław
193. Jaskulski Henryk (Przemyśl 1.VI.1902)— Kraków, Paulińska 18
194. Pierzchawka Marian — wyjechał bez podania adresu
195. Sitarz Leszek
196. Miączyński Tadeusz (Dobromil 15.X. 1903)
197. Stupnicki Marian (Przemyśl 7.XII.1909) Dąbrowa Tarn.
198. Krzysztoń Ignacy
199. Kwiatek Artur (Łańcut 21.II.1911) — Grzybów
200. Porawski Wiesław (Ostrów Wkopolski 17.IV.1917) — Zakopane
201. Mamak Adam (Sowliny 8.VI.1896) — Limanowa
202. Cywa Alojzy — Krynica
203. Stypal Zdzisław — Jarosław
204. Rohatyn Tomasz — Kraków, ul. 18 Stycznia
205. Wujcikiewicz Stanisław
206. Wujcikowski Zdzisław (Połaniec 10.V. 1914 — obecnie Wrocław, Bałuckiego 11/3
207. Jewdokimow Piotr (Morysz, ziemia mińska 2.XI.1877—Maków Podhalański.
208. Nowakowski Konstanty (Wolbrom 30. VIII.1908 — Wolbrom
209. Bandyrówna Irena (Głęboka 21.VI.1919) — Kraków Debenki, ul. Rolna 14
210. Lang Edward (Brzeżany 24.I.1922) — Kraków, Smocza 20
211. Damm Antoni Ryszard (Lwów 21.III. 1920) — Kraków, Urzędnicza 59/8
212. Wojakiewicz Kazimierz (Czchów 20.II. 1911) — Czchów n/Dunajcem, pow. Brzesko
213. Słociński Józef (Częstochowa 3.VII. 1895) — Kraków, Urząd Wojew. Krak.

LISTA CZŁONKÓW OKRĘGOWEJ IZBY LEKARSKO - WETERYNARYJNEJ POMORSKO-MAZURSKIEJ

1. Ahrends Czesław — Tczew, Bałdowska 3
2. Ankowski Konstanty — Brodnica, Rzeźnia Miejska
3. Bałko Roman — Szczecin, Krzywoustego 70/5
4. Baliński Roman — Nowogard, Wojska Polskiego 65
5. Barancewicz Lucjan — Orłowo, Technicz na 6
6. Bartoszewicz Jerzy — Oliwa, Grunwaldzka 504/8
7. Bartoszuk Konstanty — Inowrocław, Solankowa 26/2
8. Białobłocki Tadeusz — Pasłęk, Starostwo Powiatowe
9. Bickels Józef—Tuchola, Szosa Świecka 5
10. Bobako Aleksy — Szczecin, Słowackiego 6 m. 5
11. Bojczuk Roman — Koronowo, Cmentarna 45
12. Bratkowski Marian — Bydgoszcz, Chodkiewicza 52
13. Dr Brauer Bolesław — Bydgoszcz, Stalina 43/8
14. Dr Brocki Roman — Chełmża, Hallera 33
15. Dr Bronisławski St. — Osięciny, pow. Nieszawa
16. Brykalski Antoni — Koszalin, Zwycięstwa 130
17. Buchta Mieczysław — Golczewo, Zwycięstwa 44
18. Budzyński Gustaw—Sopot, Sikorskiego 9
19. Chodziński Tadeusz — Sępólno, Piłsudskiego 6
20. Chróściewicz Władysław — Wrześnica k/Sławna
21. Chyliński Gracjan — Sopot, Prusa 1
22. Cierpicki Alojzy — Inowrocław, Kr. Jadwigi 30a
23. Czabajski Tadeusz — Kwidzyń, Starostwo Powiatowe
24. Czarnocki Bolesław — Szczecin, Śląska 21
25. Czarnowska Wanda — Sopot, Sikorskiego 9

26. Dr Czarnowski Adam — Sopot, Sikorskiego 9
27. Czernicki Tadeusz — Ryjewo, pow. Kwidzyń
28. Danilewicz Wacław — Kartuzy, Kościuszki 15
29. Dąbrowski Bronisław — Olsztyn, Rybaki 21
30. Dębski Alfons — Miastko, Dworcowa 2
31. Dobijowa Irena — Bydgoszcz, św. Trójcy 35
32. Dr Domański Eugeniusz — Bydgoszcz, Ossolińskich 10
33. Drabarek Jan—Kwidzyń, Warszawska 16
34. Draganik Józef — Olsztyn, Partyzantów 69/8
35. Drążkiewicz Wład. — Toruń, Szymanowskiego 16
36. Dubicki Antoni — Lubawa, Poznańska 8
37. Dubicki Tadeusz—Elbląg, Kościuszki 88
38. Duńczyk Mikołaj — Giżycko, Zarz. P. N. Z.
39. Dziejowski Roman — Morąg
40. Dr Dziekoński Józef — Bydgoszcz, św. Trójcy 35
41. Dziewanowski Zygmunt — Gościno, pow. Kołobrzeg
42. Dziliński Jerzy — Susz, Mickiewicza 16
43. Elektrowicz Tadeusz — Węgorzewo, Mała 2
44. Fabijanowski Tadeusz—Lubraniec, pow. Włocławek
45. Fischer Ewa — Sopot, Żeromskiego 11a
46. Fischoeder Jan — Kościerzyna, Rzeźnia Miejska
47. Frańczak Henryk — Dobrzany, Czerwonej Armii 29
48. Fruchtman Józef — Gdańsk, Grobla Angielska 19
49. Furmaga Wincenty—Wałcz, Ogrodowa 4
50. Gabriel Alfons — Bydgoszcz, Podolska 1 m. 6
51. Gajowiak Bolesław — Aleksandrów Kuj. Narutowicza 35
52. Gancarz Ferdynand — Biskupiec, Stalina 39
53. Ganczarski Jan — Połczyn-Zdrój, Urząd Pocztowy
54. Gaugusch Zbigniew — Gdynia, Rzeźnia Miejska
55. Gentner Antoni — Wałcz, Al. Zwycięstwa 10
56. Gliniecki Leon — Nowe Miasto Lubawskie, Rzeźnia Miejska
57. Gliński Jan — Koszalin, Jana Matejki 14
58. Gloksin Henryk — Bydgoszcz, Jagiellońska 43
59. Groiński Jan — Bartoszyce, Kolejowa 2
60. Goede Cezary — Nowogard, Al. W. Polskiego 68
61. Gondek Władysław — Wąbrzeźno, Grunwaldzka 25
62. Gonet Antoni — Brodnica, Przykop 12
63. Gorlach Antoni — Sławno, Żymierskiego 74
64. Górniewicz Eugeniusz — Wrzeszcz, Fiszera 6 m. 4
65. Górski Franciszek — Chełmża, Dąbrowskiego 2
66. Grabas Stanisław — Zblewo, pow. Starogard
67. Dr Grabda Eugeniusz — Bydgoszcz, św. Trójcy 35
68. Grabowski Piotr — Łobez, Osóbki-Morawskiego 14
69. Grabski Mieczysław — Wrzeszcz, Kościuszki 24
70. Grimm Ernest—Mierzeszyn, pow. Gdańsk
71. Dr Grycz Edward — Bydgoszcz, św. Trójcy 35
72. Guzek Henryk — Nowy Staw, Rynek 12
73. Gwoździewicz Bolesław — Łebcz, pow. Morski
74. Halkiewicz Zbigniew — Sopot, Mickiewicza 2 m. 3
75. Hayder Romuald — Bydgoszcz, Paderewskiego 14
76. Hobrzański Zdzisław — Wrzeszcz, Fiszera 6 m. 5
77. Hryniewicz - Gwoździewicz Danuta — Łebcz, pow Morski
78. Humeniuk Bohdan — Lidzbark Warm. Spółdzielców 13
79. Iljin Mikołaj — Gdynia, Starowiejska 50
81. Jagas Henryk — Chodecz, Ogrodowa
80. Iwanowski Józef — Stargard, Żymierskiego 14
82. Jagodziński Ksawery—Wejherowo, Boldnana 11
83. Jakuczek Marian — Pisz, Kolejowa 3
84. Janiszewski Ludwik — Rypin, Mławska 22
85. Janiuk Jan — Kwidzyń, Warszawska 16
86. Jarosz Romuald — Oliwa, Obr. Westerplatte 6/2
87. Jaroszewski Fryderyk — Tychowo, pow. Białogard
88. Jasek Kazimierz — Byogoszcz, Długa 25 m. 2
89. Jasiewicz Józef Jan — Szczecin, Urząd Wojewódzki
90. Dr Jaśkowski Lech — Trzęsacz, p-ta Kołomierz
91. Jaszczyński Józef — Olsztyn, Urząd Wojewódzki
92. Jaworski Kazimierz — Kamień Pomorski
93. Juszkiewicz Julian — Dębica Kaszubska, Lipowa 7
94. Kaczor Franciszek — Żabieniec, woj. pomorskie
95. Kaliszek Jan — Złotów, Żymierskiego 8
96. Karzyński Franciszek — Szczecin, Krasińskiego 79/80

97. Kaszubowski Franciszek — Kościerzyna, Strzelecka 7
98. Kierski Edmund — Lipno, Czerwonej Armii 9
99. Kilian Stanisław — Słupsk, 3 Maja 29
100. Kiejna Edward — Dobrzyń n/Wisłą, pow. Lipno
101. Kisielewski Edward — Dorposz Szlachecki, p-ta Kijewo
102. Kleina Stanisław — Wyrzysk, Kościuszki 9 m. 2
103. Kluczkowska - Przedpełska A. — Toruń, Lubicka 42 m. 2
104. Kluczkowski Roman — Toruń, Lubicka 42 m. 2
105. Kłostowski Czesław — Pasłęk, Konopnickiej 7
106. Kmiecik Alojzy — Stargard, Oświęcimska 3
107. Kniażycki Julian — Kościerzyna, Nowe Osiedle 8
108. Kobus Tadeusz — Gniewkowo, pow. Inowrocław
109. Kok Józef — Olsztyn, Partyzantów 82
110. Kolbe Stanisław—Lisewa, pow. Chełmno
111. Koliński Zbigniew — Kamień k/Szczecina, Bohaterów 23
112. Konopka Władysław — Człuchów, Czerwonej Armii 10
113. Konoplański Stanisław — Mieszkowice, pow. Chojna
114. Kosmala Roman — Nakło n/Notecią, Sadowa 14
115. Kostecki Jerzy — Sopot, Żeromskiego 11a
116. Kotowicz Tadeusz — Dębno Lubelskie, 1 Maja 16
117. Kowal Tadeusz—Wysoka, pow. Wyrzysk.
118. Kowalik Wiktor — Resko, Kopernika 3
119. Kozar Zbigniew — Wrzeszcz, Morska 1c
120. Krajewski Maksymilian—Malbork, Grunwaldzka 5 m. 2
121. Krajewski Roman Marian — Osie, Szkolna 3
122. Krasuski Tadeusz — Koronowo, Rzeźnia Miejska
123. Krąkowski Tadeusz — Grudziądz, Narutowicza 3/5
124. Krokosz Jan — Szczecinek, Limanowskiego 13
125. Krzeski Leopold — Pruszcz, Tczewska 25
126. Krzewski Stanisław — Nidzica, 3 Maja 1
127. Kubijewicz Jerzy — Wrzeszcz, Fiszera 5 m. 1
128. Kuca Klemens — Pasłęk, Limanowskiego
129. Kucharuk Włodzimierz — Sopot, Kazimierza W. 1 m. 4
130. Kucharski Stanisław — Lębork, I Armii Polskiej 7/4
131. Kuliga Henryk — Słupsk, 3 Maja 1a m. 3
132. Kuraszkiewicz Aleksander — Sopot, Rodziewiczówny 9/2
133. Dr Kwiatkowski Józef — Gdynia, Starowiejska 52 m. 2
134. Lamparski Paweł — Brodnica, Niskiebródno 6
135. Dr Lanowski Marian — Sopot, Niewiadomskiego 3 m. 3
136. Leonik Stanisław — Ciechocinek, Nieszawska 2
137. Latowski Jan — Grudziądz, Słowacki 11 m. 4
138. Lewicki Czesław — Chojnice, Dworcowa 22
139. Lipiński Stanisław — Szczecin, Mickiewicza 118
140. Lipkowski Jerzy — Kosowo, pow. Świecie
141. Ludwicki Michał — Koszalin, Wyspiańskiego 18
142. Luks Julian — Elbląg, Tczewska 5
143. Łaszkiewicz Karol — Kowalewo Pom. Hallera 18
144. Łuniewski Stanisław — Starogard, Dworcowa 9
145. Makar Aleksander — Białogard, Osóbki-Morawskiego 19
146. Makowski Ludwik — Starogard, Kościuszki 116
147. Malak Antoni — Kcynia, pow. Szubin, Rzeźnia Miejska
148. Malinowski Bronisław — Szczecin, Myśliwska 11
149. Malinowski Józef — Wejherowo, Kościuszki 20
150. Małgorzewicz Franciszek — Toruń, Łazienna 32
151. Matuszewski Mieczysław — Olsztyn, Curie-Skłodowskiej 5 m. 8
152. Mazur Józef — Gryfice, Broniszewska 29
153. Mazur Roman — Pelplin, Dworcowa 2
154. Melwiński Franciszek — Bydgoszcz, św. Trójcy 3
155. Mendelski Stanisław — Olsztyn, Rybaków 61
156. Michałkiewicz Julian — Kruszwica, Fabryczna 8
157. Michałowski Zygmunt — Moryń, Jeziorna 1
158. Międzobrocki Michał — Wrzeszcz, Montwiłła-Mireckiego 2 m. 3
159. Mielcarek Leon — Jaksice, pow Inowrocław
160. Mikołajewski Adam — Rypin, Kościuszki
161. Milchert Józef — Wrzeszcz, Libermana 25/4
162. Mimowicz Kazimierz — Tuchola
163. Mockus Antoni — Sztum, Tczewska 5
164. Dr Mockus Zygmunt — Chełmno, Toruńska 26
165. Muszkiewicz Hipolit — Olsztyn, Kościuszki 32
166. Muszyński Bronisław — Iława, Dąbrowskiego 20
167. Dr Niedbał Marian — Szczecin, Al. W. Polskiego 20

168. Dr Niemczycki Franciszek, Iława, Dąbrowskiego 20
169. Niewiarowski Albin — Gdynia, Podolska 12 m. 5
170. Nowak Bernard — Kartuzy, Kościuszki 8
171. Nowak Józef — Karolino, Ogrodowa 5
172. Nowakiewicz Franciszek — Nowy Dwór Gdański
173. Dr Oberfeld Henryk — Lubień, pow. Włocławek
174. Olszański Zygmunt — Włocławek, Jagiellońska 16
175. Owoc Wacław — Lębork, Okrzei 18
176. Owsiany Kazimierz — Puck, Nowa 4
177. Papiernik Antoni — Lidzbark Warm. Stastwo
178. Paszkowski Wiaczesław — Morąg, Warmińska 20
179. Paszotta Józef — Bygoszcz, 20 stycznia 10
180. Dr Perenc Aleksander — Jabłonowo Pom., Rynek 10
181. Dr Pępkowski Adolf — Sopot, Pułaskiego 14
182. Piechocki Leon — Świecie n/W., Dworwa 17
183. Pierzchawski Marian — Toruń, Rzeźnia Miejska
184. Pietrzyk Tadeusz — Bydgoszcz, Kołłątaja 7
185. Pikuziński Józef — Inowrocław, św. Ducha 55
186. Pilch Eugeniusz — Barcin, 4 Stycznia 27
187. Pleskacewicz Bazyli — Bydgoszcz, Krasińskiego 11 m. 3
188. Dr Połomski Ludwik — Tczew, Dąbrowskiego 19
189. Pomianowski Józef — Więcbork. Wyzwolenia 5
190. Poniżil Zbigniew — Choszczno, B. Chrobrego 6
191. Poszka Jan — Brusy, pow. Chojnice
192. Prześlakowski Eugeniusz — Gdynia, Rzeźnia Miejska
193. Dr Przewoski Witold — Brodnica, Rzeźniana 2
194. Pulikowski Jerzy — Czersk, pow. Chojnice, Kościuszki 1
195. Puziewicz Ludwik — Chojnice, Rzeźnia Miejska
196. Radomiński Tadeusz — Oliwa, Polanki 26 ki 26
197. Rakiewicz Adam — Górowo Iłowieckie, 1 Maja 6
198. Reif Albin — Oliwa, Grottgera 12
199. Reiman Józef — Wąbrzeźno, Grudziądzka 30
200. Ridel Paweł — Toruń, Małe Garbary 2 m. 1
201. Różański Eugeniusz — Włocławek, Michelin 78
202. Rossler Stefan — Wrzeszcz, Konopnickiej 5 m. 3
203. Rusiecki Edward — Malbork, Mickiewicza 32
204. Rybacki Edward — Nowe Miasto Lubawskie, Wierzbowa 10
205. Rybicki Jan — Czerniewice k/Włocławka
206. Rychwa Tadeusz — Olsztyn, Curie-Skłodowskiej 5 m. 8
207. Rytel Karol — Skrwilno, pow. Rypin
208. Ryżow Mikołaj — Wrzeszcz, Jaśkowa Dolina 36
209. Saperski Egon — Sopot, Czerwonej Armii 94
210. Schnajder Eugeniusz — Słupsk, Sikorskiego 12
211. Schulz Marian — Wąbrzeźno, Mickiewicza 12
212. Sell Jerzy — Bytów, Szosa Lęborska 1
213. Senkalski Edward—Lipno, Kilińskiego 25
214. Sentkowski Kazimierz — Nakło n/Notecią, Staszica 6
215. Silicki Włodzimierz — Pisz, Sienkiewicza 24
216. Skalmowski Eugeniusz — Ostróda, Marchlewskiego 2a
217. Skarżyński Teobald — Łobżenica, pow. Wyrzysk
218. Skorupski Mikołaj — Stare Pole, pow. Malbork
219. Skórski Michał — Świdowin, 3 maja 27
220. Skulski Wacław — Radziejów, pow. Nieszawa
221. Sławeta Lucjan — Skarszewy, pow. Kościerzyna
222. Sławski Włodzimierz — Pruszcz, Tczewska 14
223. Służewski Zbigniew — Gdynia, 3 Maja 22/24 m. 23
224. Sobociński Józef—Kętrzyń, Mazurska 23
225. Dr Sobolewski Edmund — Świecie n/W. Parkowa 1
226. Sokołowski Kazimierz — Szczecin, Śląska 21 m. 4
227. Dr Ant. Spryszak — Sopot, Mickiewicza 2 m. 3
228. Stankiewicz Stefan — Bydgoszcz, Podolska 1 m. 3
229. Dr Stankiewicz Władysław — Kwidzyń. Mazurska 54
230. Stasinowski Adam — Lidzbark, Poprzeczna 1
231. Stróżyński Józef — Kolankowo, pow. Lipno
232. Stebnicki Stanisław — Wrzeszcz, Saperów 12
233. Prof. Dr Stryszak Abdon — Sopot, Prusa 1
234. Strzemżalski Władysław — Sztum, Słowackiego 2
235. Suchodolski Kazimierz — Sopot, Stalina 792
236. Szabuniewicz Stanisław — Ustka, Łączności 6

237. Szczepański Adam — Chełmno, Dworcowa 28
238. Dr Szczuka Stanisław — Starorypin Rządowy, gm. Strzygi
239. Szerle Hubert — Bydgoszcz, Stalina 43 m. 6
240. Szewczuk Jerzy — Lipiany, Popławskiego 159
241. Szmilichowski Teofil — Gdynia, Rzeźnia Miejska
242. Szkudliński Mieczysław — Czernin, pow. Sztum
243. Szumigłowski Józef — Drawsko, Sobieskiego 9
244. Szwejkowski Witold — Wyrzysk, 22 Stycznia 71
245. Szybalski Stanisław — Mrocza, Pl. Wolności 8
246. Szydziński Zbigniew — Szczytno, Kajki 15
247. Ślączka Tadeusz — Dąbrowa Biskupia
248. Dr Śliwiński Romuald — Chełmno, Toruńska 26
249. Śróbka Ludwik — Łasin, pow. Grudziądz
250. Świetlik Roman — Włocławek, św. Antoniego 31 m. 2
251. Dr Swiba Stanisław — Szczecin, Al. Jedności Narodowej 23 m. 7
252. Świtajski Bronisław — Włocławek, Starostwo Powiatowe
253. Tadeusiak Wiktor—Lipno, Kilińskiego 25
254. Tatarski Teofil — Szczecin, Śląska 40 m. 14
255. Tesla Eugeniusz — Gdynia, Daszyńskiego 15
256. Trumpis Kazimierz — Czaplinek, Walecka 27
257. Turek Olgierd — Mrągowo, woj. Olsztyńskie
258. Ulanicki Jerzy — Szczecin, Reja 25 m. 6
259. Uszyński Teodor — Grudziądz, ks. Kujota 63
260. Wałkowski Lechosław — Bydgoszcz, Sielanki 8/1
261. Wańkowicz Franciszek — Złotów, Szpitalna 27
262. Wargo Wiktor — Lipiany, pow. Pyrzyce
263. Warnicki Eugeniusz — Szczecinek
264. Wawryk Roman — Chojna, Kościuszki 13
265. Weiss Eugeniusz — Szczytno, Kajki 19
266. Węgrzynowicz Remigiusz — Międzyzdroje, pow. Wolin
267. Widota Kazimierz — Elbląg, Żeromskiego 37
268. Wierzbicki Stefan — Darłowo, woj. szczecińskie
269. Wilamowski Józef — Kowalewo, Nowa 2
270. Dr Wisłocki Marian—Piotrków Kujawski
271. Wiśniewski Władysław — Sępólno, Nowodworska 3
272. Wiszniewski Wiesław — Ostróda, Piotra Skargi 4
273. Wojnarowicz Józef — Białogard, Hoffmanowej 5b
274. Wojnarowski Stefan — Wrzeszcz, Roosevelta 86 m. 1
275. Wyrzykowski Antoni — Przedecz, pow. Włocławek
276. Wyrzykowski Jan — Bydgoszcz, Wejherowska 18
277. Zabierowski Zygmunt—Starogard, Gdańska 11
278. Zaborowski Jerzy — Skórcz Pom., pow. Starogard
279. Zacharski Stanisław — Gniew, Nowa Ameryka 17
280. Zakrzewski Jan — Olsztynek, Mickiewicza 12
281. Zawadzki Alojzy — Inowrocław, Poznańska 325
282. Zawłocki Henryk — Giżycko, Traugutta 2
283. Zgierski Zygmunt — Gryfino, woj. szczecińskie
284. Zinn Henryk — Kcynia, Młyńska 11
285. Zmorzyński Marian — Lębork, Szturmówki Łódzkiej 61
286. Zygler Zygmunt — Nowe k/Świecia, Rzeźnia Miejska
287. Zak Czesław—Braniewo, Żeromskiego 46
288. Żarkowski Rudolf — Brodnica, Mostowa 1
289. Żebrowski Jerzy—Olsztyn, Kościuszki 32
290. Jacko Tadeusz — Łodzierz, pow. Miastko

LISTA CZŁONKÓW OKRĘGOWEJ IZBY LEKARSKO-WETERYNARYJNEJ LUBELSKIEJ

1. Artamanow Eugeniusz — Lublin m., Podwal 7
2. Babik Władysław — Krasnystaw, Błonie 4
3. Dr Barcz Stanisław Wojciech — Piaski
4. Benda Jakób — Bełz
5. Bisek Piotr — Stoczek Łuk., Piłsudskiego 30
6. Besz Tadeusz — Lublin, Czechowska 1/6 Krak.-Przedm. 58/4
7. Boniecki Stefan — Lublin, Staszica 22a/6
8. Byczek Antoni — Piaski
9. Cąkała Stanisław — Lublin, Narutowicza 13 m. 20
10. Cieśla Edward, Władysław, Stanisław — Rzeźnia Miejska, Lublin

11. Cwirko-Godycki Beniamin — Chełm, Zarząd Miejski
12. Cymborski Tadeusz — Żyrzyn
13. Chadajewski Tadeusz — Lubartów
14. Dr Chomiak Marian, Włodzimierz — Lublin, Szopena 35/7
15. Chybowski Wacław — Lublin, Szopena 19/3
16. Czarnecki Bohdan — Kraśnik, Jagiellońska 9a m. 3
17. Czarnopyś Marian, Kazimierz — Tomaszów-Lub.
18. Czekryszew Mikołaj — Zakrzówek
19. Darski Jerzy — Zamość, Piłsudskiego 2 m. 3
20. Dąbrowski Józef — Parczew, ul. 11-listopada 54
21. Derecki Leon — Michów, Baranowska 14.
22. Dobek Stefan — Lublin, Kościuszki 4/1
23. Drabarek Jan — Lublin, Godebskiego 13/2
24. Dudziński Jan — Hrubieszów, Piłsudskiego 9a
25. Dudziński Wacław — Biłgoraj, ul. 3-go Maja 35
26. Dygdała Kazimierz — Lublin
27. Dzwonowski Tadeusz — Tyszowce
28. Filipowicz Zygmunt, Feliks — Lublin, ul. Narutowicza 52 m. 4
29. Finik Zdzisław — Klinika Chor. Wew., Lublin
30. Frey Marian Stanisław — Puławy
31. Freiss Kalman — Lublin, Lubartowska 5 m. 2
32. Frysztacki Stefan, Mateusz — Biała-Podlaska, Grabanowska 386
33. Goszczyński Edward — Tomaszów-Lub., Mickiewicza 3
34. Grabowski Tadeusz, Mirosław — Rejowiec, Piłsudskiego 27
35. Hollitscher Aleksander, Zbigniew — Lublin, Sądowa 6 m. 1
36. Hołubowicz Roman, Jan — Lublin, Łęczyńska 107
37. Husiatyński Kazimierz — Lublin, Krak.-Przedm. 28/9
38. Iwaszko Włodzimierz — Kraśnik, Urzędowska 4-c
39. Janowski Henryk — Michałówka, Puławy
40. Jastrzębski Franc. — Włodawa, ul. Folwarczna 3a
41. Kałużniacki Jan, Stefan — Lublin, Wyszyńskiego 18 m. 3
42. Kałużny Piotr — Stary Zamość
43. Kawecki Zbigniew, Franciszek — Lublin, Krak.-Przedm. 58/4
44. Klepaczko Franciszek — Lublin, 3-go Maja 24
45. Klimiuk Stanisław — Biała-Podlaska, Wiejska 3
46. Dr Kocytowski Bronisław, Michał — Puławy — Instytut
47. Kraczkowski Henryk — Lublin, Peowiaków 16
48. Krasuski Stefan — Lublin, St. Duska 20 m. 50
49. Kujszczyk Władysław — Puławy, Zielona 15
50. Kurczab Rudolf-Piotr — Lublin, Skłodowskiej 28/11
51. Lechowicz Jan — Frampol
52. Lewandowski Mieczysław — Lublin, Lipowa 22/6
53. Lorkiewicz Zbigniew—Lublin, Wieniawska 6
54. Lutnicki Witold, Bronisław — Lublin, Żwirki 4 m. 10
55. Majdan Stanisław — Michałówka, Puławy
56. Marchowiecki Józef — Biała-Podlaska, Narutowicza 8
57. Matwiejew Mikołaj — Lublin, ul. Kąpielowa 6/1
58. Dr Męciński Zdzisław, Kazimierz — Lublin, Strażacka 6
59. Michalski Seweryn — Tomaszów-Lub., Kościuszki 64
60. Mudrak Kazimierz — Janów-Lubelski, Bielska 14
61. Morawski Ludwik — Opole
62. Niedzielski Marian, Kazimierz — Izbica
63. Nikolski Beniamin — Radzyń-Podl., Rokosowskiego 56
64. Niemczynowicz Zygmunt — Łuków, Zdanowskiego 8
65. Ochab Stanisław — Wohyń
66. Palonka Józef — Zamość, Lwowska 46/17
67. Prof. Dr Parnas Józef — Lublin, Spokojna 4
68. Pastuszak Michał — Bełżyce
69. Patyra Wacław — Lublin, Lubartowska 37/4
70. Peret Franciszek — Wąwolnica, Lubelska 24
71. Piechocki Aleksander — Lublin, Kr.-Leszczyńskiego 16/5
72. Dr Piwowarczyk Stanisław — Krasnystaw, Główna 17
73. Dr Podgórski Jan — Lublin, Szczerbowskiego 9/1
74. Radomski Witold — Lublin, Skłodowskiej 28/10
75. Dr Samorek Mieczysław — Puławy, Kościuszki 5
75. Sarzyński Tadeusz — Karczmiska
77. Schneid Henryk — Kurów, Lubelska 22
78. Sewerin Eugeniusz Marian — Konstantynów
79. Skawiński Jan — Zwierzyniec-Pod., Brzeska 22
80. Skibicki Stanisław — Rejowiec, Piłsudskiego 49
81. Słowikowski Stefan — Bychawa
82. Smirnow Paweł — Radzyń, Ogrodowa 31
83. Śnieżko Marian — Żółkiewka

84. Dr Stański Feliks — Lublin, Lubartowska 57
85. Dr Staśkiewicz Grzegorz — Lublin, 3-go Maja 16
86. Dr Stępkowski Stefan — Lublin, Górna 4 m. 7
87. Surowiecki Władysław, Marian — Turobin
88. Szafran Adam, Władysław — Lublin, Cicha 5 m. 9
89. Tarkiewicz Stanisław — Lublin, Szopena 15/5
90. Teklińska Maria-Ludwika — Puławy, Instytut
91. Tekliński Antoni — Puławy, Instytut
92. Testewicz Jerzy — Łęczna
93. Prof. Dr Trawiński Alfr. — Michałówka
94. Tymiński Czesław — Łuków, Glinki 32
95. Ustupska Stefania, Rozalia — Puławy Instytut
96. Dr Wadowski Stanisław — Chełm, Koszarowa 32
97. Wasilewski Kazimierz — Kock, Pałacowa
98. Werchracki Stefan-Norbert — Lubartów, Kościuszki 17
99. Wierzbicka Janina — Puławy, Instytut Wet.
100. Wikiel Czesław-Michał — Łuków, Okrzei 12
101. Wiśniewski Jan — Chełm, Lubelska 64
102. Wiśniewski Tadeusz-Władysław — Lublin. Wyszyńskiego 18/9
103. Wojtal Franciszek — Chełm, Pierackiego 18/4
104. Wójtowicz Franciszek — Krasnystaw, Dworska 4
105. Wolańczyk Henryk — Szczebrzeszyn
106. Wolski Władysław — Nałęczów
107. Dr Wołoszyński Marcin — Instytut Roln. Nr 12, Puławy
108. Woydatt Mieczysław — Milejów
109. Zdrojewski Adolf-Zygmunt — Zamość, Kasprowicza
110. Dr Żarnowski Eugeniusz-Konrad — Puławy, Michałówka
111. Żebracki Antoni-Stefan-Włodzimierz — Lublin, Wyszyńskiego 10
112. Żerebecki Józef-Karol — Lublin, Wyszyńskiego 12/62
113. Prof. Dr Żuliński-Tadeusz-Kazimierz — Puławy, Instytut
114. Gębala Henryk — Adamów
115. Karwowski Antoni — Siedlce
116. Brzydowski Emilian — Siedlce
117. Skorupko Edward — Siedlce
118. Wilczyński Bolesław — Łosice
119. Żarnowska Eugenia — Żyrzyn
120. Sakowski Jan — Żyrzyn

DZIAŁ URZĘDOWY

OKÓLNIK DEPARTAMENTU WETERYNARYJNEGO MIN. ROL. I R. R.

z dnia 14 czerwca 1949 r. Nr W.H.I—9/18

w sprawie organów urzędowego badania, zatrudnionych w rzeźniach samorządowych, przejmowanych przez przedsiębiorstwa państwowe.

W związku z mającym nastąpić przejęciem przez przedsiębiorstwa państwowe niektórych rzeźni, prowadzonych przez Samorząd Terytorialny, Ministerstwo wyjaśnia:

1. Wyznaczanie organów urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa jest uregulowane rozporządzeniem Prezydenta R. P. z dnia 22. III. 1928 r. o badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa (Dz. U. R. P. z 1933 r. N. 60 poz. 45), zmienionym ustawą z dnia 1. III. 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 18 poz: 142): W myśl postanowień art. 9 w. w. rozporządzenia organa urzędowego badania są wyznaczane:
   a) w miastach powiatowych i w miastach wydzielonych z powiatowych Związków Samorządowych, oraz w tych miastach o liczbie ludności wynoszącej co najmniej 8.000, które utrzymują rzeźnie publiczne przez zarządy tych miast;
   b) w pozostałych miastach oraz gminach wiejskich — przez powiatowe związki samorządowe.

Przejęcie przez przedsiębiorstwo państwowe rzeźni samorządowych w miastach powiatowych oraz w miastach wydzielonych — pozostaje bez wpływu na uprawnienia dotychczasowych organów urzędowego badania, wyznaczonych w myśl omawianego art. 9 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. I. 1928 r., gdyż miasta te. pomimo tego, że nie będą już utrzymywały rzeźni publicznych, w myśl powyższego artykułu są nadal uprawnione do wyznaczania organów urzędowego badania na swoim obszarze,

Natomiast miasta o ludności ponad 8 000. które nie są miastami powiatowymi, lub wydzielonymi z powiatowych Związków Samorządowych, z chwilą zaprzestania prowadzenia rzeźni tracą prawa wyznaczania organów urzędowego badania. Prawa te przechodzą w myśl ust. 1 lit. b) powołane go art. 9 na powiatowe Związki Samorządowe. Tym samym z chwilą przejęcia przez przedsiębiorstwo państwowe rzeźni tych miast właściwy Wydział Powiatowy winien wyznaczyć organa urzędowego badania ze swego ramienia.

Oczywiście Wydział Powiatowy może w tym wypadku wg swobodnego uznania wyznaczyć jako organa urzędowego badania, osoby, pełniące dotychczas te funkcje, bądź też osoby inne.

To samo odnosi się do osób zatrudnionych w akcji zwalczania nielegalnego uboju oraz obrotu mięsem i przetworami mięsnymi, wynagradzanych z opłat za badanie zwierząt rzeźnych i mięsa, stosownie do zarządzenia Ministra Rol. i R. R. z dnia 20. XII. 1948 r. w sprawie opłat za badanie zwierząt rzeźnych i mięsa (Mon. Pol. A—85 poz. 953).

Rozumie się. że osoby te muszą być mianowane przez te same władze, które dysponują opłatami za urzędowe badanie zwierząt rzeźnych i mięsa.

2. Z chwilą przejęcia rzeźni samorządowej przez przedsiębiorstwo państwowe, pobierane tam opłaty za badanie zwierząt rzeźnych i mięsa wpływają po myśli wg. powołanego zarządzenia Ministra Rol. i R. R. z dnia 20. XII. 1948 r. na rzecz Związku Samorządowego, uprawnionego do wyznaczania organów urzędowego badania. Wysokość tych opłat, sposób ich pobierania, przeznaczenie i księgowanie unormowane są w tym zarządzeniu.

Zwraca się uwagę na przepisy dotyczące wydatków rzeczowych a w szczególności wydatków wymienionych w punkcie 7 rozdz. II dz. B.

W rzeźniach, przejętych przeez prdsiębiorstwo państwowe a nie prowadzonych przez Samorząd Terytorialny, właściwość dotychczasowych organów urzędowego badania nie ulega zmianie.

Dyrektor Departamentu:
(—) Dr St. Krauss

PISMO OKÓLNE DEPARTAMENTU WETERYNARYJNEGO MIN. ROL. I R. R.

z dnia 13 maja 1949 r. Nr W.H.I—11/3

w sprawie nadania praw stażowych rzeźni miejskiej m-sta Wałbrzycha.

W związku z pismem tamt. L. dz. Wet. III/1—3/49 z dn. 3 maja 1949 r. Ministerstwo wyznacza dla odbywania obowiązkowej praktyki rzeźnianej dla lekarzy weterynaryjnych organów urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa, rzeźnię miejską w Wałbrzychu. Kierownictwo i nadzór nad praktykami rzeźnianymi dla lekarzy weterynarii Ministerstwo powierza ob. lekarzowi wet. Karweckiemu Kazimierzowi — Dyrektorowi rzeźni miejskiej w Wałbrzychu.

Za Dyrektora Departamentu:
(—) Dr St. Krauss

PISMO OKÓLNE DEPARTAMENTU WETERYNARYJNEGO MIN. ROL. I R. R.

z dnia 13 maja 1949 r. Nr W.H.II.—6/16

w sprawie zgładzania psów w zakładach utylizacyjnych.

Doszło do wiadomości Ministerstwa, że zakłady utylizacyjne względnie rakarnie przy zgładzaniu psów nie przestrzegają przepisów rozporządzenia Prezydenta R. P. z dn. 22. III. 1928 r. o ochronie zwierząt (Dz: U: P. Nr 36 poz. 332) oraz zarządzenia tutejszego z dnia 31 sierpnia 1948 r. Nr Wet. 3—II—1/25. Zabijanie psów, w większości zakładów utylizacyjnych względnie rakarni znajdujących się w miejscowościach zelektryfikowanych odbywa się w dalszym ciągu przy użyciu pałki i przecięcia tętnic szyjnych, a nie zapomocą prądu elektrycznego.

W związku z powyższym Ministerstwo prosi o dopilnowanie, aby wyżej cytowane przepisy były ściśle przestrzegane, a w szczególności o spowodowanie. by w miejscowościach zelektryfikowanych zgładzanie psów odbywało się wyłącznie prądem elektrycznym.

Nadto Ministerstwo zaznacza, że odpowiednie aparaty elektryczne można zamawiać w Zarządzie Głównym Zjednoczenia Towarzystw Opieki nad Zwierzętami Warszawa, ul. Mokotowska 51-53.

Dyrektor Departamentu:
(—) Dr St. Krauss

PISMO OKÓLNE DEPARTAMENTU WETERYNARYJNEGO MIN. ROL. I R. R.

z dnia 6 maja 1949 r. Nr W. H. III—3/5

w sprawie urządzeń w tuczarniach i rzeźniach drobiu.

Niektóre tuczarnie i rzeźnie drobiu są pod względem sanitarno-weterynaryjnym niedostatecznie urządzone. Odnosi się to zwłaszcza do tuczarni i rzeźni, które rozpoczęły swoją pracę w sezonie produkcyjnym 1948 r. Ministerstwo Rolnictwa i R. R. uwzględniając z jednej strony zachodzące wówczas trudności w doprowadzeniu tych zakładów do odpowiedniego stanu, a z drugiej strony biorąc pod uwagę konieczności gospodarcze, nie czyniło przeszkód w uruchomieniu tych zakładów i wyrażało zgodę na dopuszczenie ich do produkcji pomimo istniejących braków w urządzeniach.

Stan taki nie może jednakowoż trwać na stałe, gdyż zakłady te stanowiłyby niebezpieczeństwo rozwleczenia zaraźliwych chorób drobiu, a nadto stan taki uniemożliwiałby wykonywanie prawidłowego nadzoru weterynaryjnego w tych zakładach.

W związku z powyższym, Ministerstwo prosi o wydanie zarządzeń, aby tuczarnie i rzeźnie drobiu wykazujące pod względem sanitarno-weterynaryjnym braki w swoich urządzeniach, zostały doprowadzone do odpowiedniego stanu przed rozpoczęciem zwiększonej działalności sezonowej a najpóźniej do 1 sierpnia br.

Przy wydawaniu odnośnych zarządzeń, Ministerstwo prosi o kierowanie się tymczasowymi przepisami standaryzacyjnymi, zawartymi w części pierwszej — urządzenia i pomieszczenia Okólnik Nr 3/D z dnia 20.X. 1948 r., wydanego przez Międzyminist. Komisję Aktyw. Eksportu Roln. Spożywczego — Inspektorat Standaryzacyjny, w porozumieniu z Ministerstwem Przemysłu i Handlu i Ministerstwem Rolnictwa i R. R. Przepisy te brzmią jak następuje:

I. Urządzenia i pomieszczenia:

§ 1. Tuczarnia przemysłowa powinna posiadać:

A. **Właściwa tuczarnia z klatkami** i kojcami przystosowanymi do przetrzymywania, karmienia i pojenia właściwych gatunków drobiu i tak zbudowanymi, aby łatwo można było przeprowadzać ich oczyszczanie i odkażanie. W tuczarni winny znajdować się pomieszczenia izolacyjne dla sztuk podejrzanych o choroby zaraźliwe, chorych i okaleczałych.

B. **Budynek przetwórczy z podziałem na oddzielne pomieszczenia:**

a) rzeźnię zaopatrzoną w stojaki i wszelkie urządzenia specjalne służące do uboju drobiu,

b) skubalnię,

c) formownię i patroszarnię, w których powinny być stoły o szczelnych blatach. Drewniane stoły nie mogą być ze smolistego drzewa. Układ stołów i przebieg pracy winny umożliwiać badanie drobiu przez lekarza weterynarii,

d) dwie komory chłodnicze zaopatrzone w mechaniczne urządzenia chłodnicze. Jedna z komór powinna zezwalać na utrzymanie temperatury od + 4 do 6°C i powinna służyć do schładzania niezapakowanego drobiu, a druga powinna zezwalać na utrzymanie temperatury od —1 do +4°C, druga powinna służyć do magazynowania zapakowanego drobiu do chwili wysłania do zamrażalni. Wilgotność komór powinna wynosić od 60 do 85%.

e) pakownię wyposażoną w stoły o szczelnych blatach i dokładną wagą dziesiętną.

f) szatnie i umywalnie.

C. **Magazyny:**

Tuczarnia przemysłowa drobiu powinna posiadać magazyny do oddzielnego przechowywania paszy, pierza i materiałów opakunkowych. Magazyny powinny być suche, czyste i bez zapachu, gwarantujące dobre przechowywanie wyżej wym. materiałów.

§ 2. Wielkość budynku przetwórczego tuczarni musi być proporcjonalna do ilości ubijanego drobiu, i zezwalać na swobodne i właściwe wykonywanie poszczególnych czynności.

Orientacyjnie przyjmuje się od półtora do 2 m. kw. powierzchni skubalni na 1-ną skubaczkę, przy czym sprawność jednej skubaczki przyjmuje się średnio 8 gęsi na ośmiogodzinny dzień pracy. Przyjmując powierzchnię skubalni za 100% powierzchnia innych pomieszczeń orientacyjnie powinna wynosić:

formownia	17%
patroszarnia	30%
rzeźnia	15%
pakownia	17%

Powierzchnia komory chłodniczej przeznaczonej do chłodzenia drobiu niezapakowanego oblicza się przyjmując 150 kg. drobiu na 1 m. kw.

Powierzchnię komory chłodniczej z drobiem zapakowanym, przyjmując 300 kg. drobiu na 1 m. kw. przy wysokości pomieszczeń 2,20 mtr.

§ 3. We wszystkich pomieszczeniach, w których odbywa się ubój, przeróbka i pakowanie dro-

Uwaga: Na podstawie przedstawionego kontraktu, względnie umowy o dzierżawie komór chłodniczych w rzeźni miejskiej lub jakimś przedsiębiorstwie lub innych tuczarniach przemysłowych M. P. i H. może zwolnić tuczarnię z obowiązku budowy własnych komór chłodniczych.

biu, ściany i podłogi powinny być zrobione z materiału nieprzepuszczalnego, oraz powinny być dostosowane do zmywania i odkażania. Pomieszczenia powinny być widne, przewiewne, skanalizowane, z wodą bieżącą i ze światłem elektrycznym.

§ 4. Poza tym budynki przetwórcze winny odpowiadać wymaganiom podanym w rozporządzeniu Ministra Opieki Społecznej z dnia 10 grudnia 1936 r., wydanym w porozumieniu z M. R. i RR i M. P. i H. Dz. U. RP. Nr 92 poz. 643 pt.: „O dozorze nad mięsem i przetworami mięsnymi.

Wykaz zakładów, które do 1 sierpnia b.r. nie zostaną doprowadzone do należytego stanu sanitarno-weterynaryjnego, należy przedłożyć Ministerstwu z wyszczególnieniem istniejących braków i usterek.

Dyrektor Departamentu
(—) Dr St. Krauss

PISMO OKÓLNE DEPARTAMENTU WETERYNARYJNEGO MIN. ROL. I R. R.

z dnia 2 maja 1949 r.

w sprawie wyciągów z ksiąg uboju dla Centrali Skór Surowych.

Celem kontroli czy wszystkie skóry z ubitych w rzeźniach zwierząt są dostarczane do Centrali Skór Surowych, Ministerstwo w porozumieniu z Ministerstwem Administracji Publicznej zarządza co następuje:

Organa urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa mają dostarczać co miesiąc przedstawicielom C.S.S. miesięczne wykazy (wyciągi z ksiąg uboju) z podaniem ilości i rodzaju ubitych zwierząt oraz nazwisk właścicieli ubijanych zwierząt.

Dyrektor Departamentu:
(—) Dr St. Krauss

PISMO OKÓLNE DEPARTAMENTU WETERYNARYJNEGO MIN. ROL. I R. R.

z dnia 28 kwietnia 1949 r. Nr W. H. III.—4/16

w sprawie nadzoru san.-wet. w przetwórniach mięsnych.

Stwierdzono, że nadzór sanitarno - weterynaryjny w niektórych przetwórniach mięsnych nie jest dostatecznie starannie wykonywany. Lekarze weterynaryjni za mało zwracają uwagi na jakość mięsa używanego do produkcji, na przestrzeganie w przetwórniach wzorowej czystości tak w czasie właściwej produkcji, jak również podczas przygotowania mięsa do przerobu i przy postępowaniu z gotowymi przetworami, a także na używanie środków konserwujących i innych dodatków używanych przy produkcji.

Ministerstwo zwraca uwagę lekarzy weterynaryjnych, wykonujących nadzór sanitarno-weterynaryjny w przetwórniach mięsnych na przetwory mięsne wywożone zagranicę, że najistotniejsza treść nadzoru sanitarno-weterynaryjnego w przetwórniach mięsnych polega na:

1) dopuszczaniu do przerobu jedynie mięsa odpowiadającego warunkom mięsa zdatnego do spożycia bez zastrzeżeń w rozumieniu przepisów o urzędowym badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa, a przy produkcji na wywóz zagranicę także z uwzględnieniem Okólnika Nr 32 z dnia 11. 12. 1947 r. (Dz. Urz. Min: Roln. i R. R. Nr 2 z 1948 r. poz. 8) i Okólnika Nr 36 z dnia 28. VI. 1948 r. (Dz. Urz. Min. Roln. i R. R. Nr 18 poz. 66),

2) dopilnowaniu, aby przygotowanie surowca do produkcji, jak również sama produkcja oraz postępowanie z gotowymi przetworami odbywały się w sposób zgodny z wymogami higieny, ustalonymi w rozporządzeniu Ministra Opieki Społecznej z dnia 10. 12. 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 92 poz. 643) oraz w okólnikach w/w pod 1),

3) dopilnowaniu, aby ze środków konserwujących i innych dodatków użyto wyłącznie środków i dodatków wi lościach dozwolonych przez przepisy sanitarne w Polsce i w tym państwie, dla którego dany przetwór jestp rzeznaczony; środki te i dodatki są wyszczególnione w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z 24.6.1931 r. (Dz. U. R. P. Nr 68 poz. 559), uzupełnionym rozp. Ministra Opieki Społecznej z 21.6.1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 68 poz. 559)), uzupełnionym rozp. Ministra Opieki Społecznej z 21. 6. 1934 r. (Dz. U. R. P. (Dz. U. R. P. Nr 61 poz. 521), a jeżeli chodzi o przepisy zagraniczne, odmienne od polskich, to są one podawane w razie zachodzącej potrzeby (wzór świadectwa weterynaryjnego na kiełbasy wywożone do Szwajcarii).

Lekarze weterynaryjni winni w przetwórni specjalną uwagę zwrócić na środki konserwujące, których użycie podlega ograniczeniu ze względów sanitarnych, a zwłaszcza na saletrę (azotan potasowy i sodowy) oraz azotyn sodowy (nitryt), gdyż środki te użyte w nadmiernej ilości mogą spowodować ciężkie schorzenia, a nawet śmierć. W celu poddania użycia tych środków ścisłej kontroli, Ministerstwo poleca lekarzom weterynaryjnym, wykonującym nadzór sanitarno-weterynaryjny w przetwórniach, aby niezwłocznie zaprowadzili ewidencję używania saletry i azotynu sodowego według następującego wzoru:

Nazwa środka

Przychód

1) Data otrzymania.
2) Firma sprzedająca.
3) Nr i data rachunku.
4) Ilość w kg.
5) Stężenie w %.

Rozchód

6) Data użycia.
7) Ilość w kg lub g.
8) Sposób użycia: (solanka nastrzykowa, solanka basenowa; świeża lub uzupełnienie używanej, suche peklowanie).
9) Ilość solanki i jej stężenie (Baumé).
10) Przy peklowaniu suchym:
a) ilość i skład mieszaniny,
b) ilość masy mięsnej.
11) Uwagi i ewentualne wyniki analizy chemicznej mieszaniny, solanki lub gotowego przetworu.
12) Nazwisko kierownika produkcji lub osoby dokonującej użycia z jego polecenia i jego podpis.
13) Podpis lekarza weterynaryjnego.

Księga ewidencji winna posiadać kartki ponumerowane a nadto winna być przesznurowana i opatrzona pieczęcią władzy administracji ogólnej I instancji.

Zapasy saletry i azotynu sodowego, znajdujące się w obecnej chwili w poszczególnych przetwórniach, należy wpisać do ewidencji natychmiast po otrzymaniu niniejszego zarządzenia.

O ile przetwórnie nie posiadają dostatecznych i wiarogodnych danych co do stężenia danego środka, należy spowodować przeprowadzenie analizy chemicznej i na podstawie jej wyników określić stężenie. Tak samo należy spowodować przeprowadzenie analizy chemicznej wszystkich solanek i przetworów mięsnych, co do których zachodzi podejrzenie, że mogą zawierać nadmierną ilość omawianych środków. Analiza, o której mowa, winna być przeprowadzona we właściwym wojewódzkim oddziale Państwowego Zakładu Higieny, albo Laboratorium Inspektoratu Standaryzacji Artykułów Rolniczo-Spożywczych w Poznaniu, ul. Sołacz, Golencińska 13.

Nadto Ministerstwo zarządza, aby saletra i azotyn były przechowywane w przetwórniach pod zamknięciem podwójnym, t. j. ze strony kierownictwa przetwórni oraz lekarza weterynaryjnego i były dopuszczane do użycia pod wspólną kontrolą.

Koszty sporządzenia ksiąg ewidencji, analiz i zamknięć ponoszą przetwórnie.

DYREKTOR DEPARTAMENTU
(—) Dr St. Krauss

PISMO OKÓLNE DEPARTAMENTU WETERYNARYJNEGO MIN. ROL. I R. R.

z dnia 20 kwietntia 1949 r. Nr W. H. I.—9/12

w sprawie badania zwierząt rzeźnych.

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa z dn. 29. I. 29 r. o badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju (Dz. U. R. P. Nr 32 poz. 305) nakłada na organa urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa przy badaniu po uboju świń, obowiązek nacinania mięśni karku — celem przeprowadzenia szczegółowego badania mięśni na wągry (§ 6 zał. Nr 4 do tego rozporządzenia). Obowiązek powyższy przy urzędowym badaniu nie może być zaniechany, lecz należy go wykonywać oględnie przez stosowanie cięć płaskich, które minimalnie uszkadzają mięśnie karku.

Jednocześnie wyjaśnia się, że instrukcja Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 28 lutego 1948 r. Nr Wet. 3—III—12/9 (Dz. Urz. Min. R. i R. R. Nr 6 poz. 26) do okólnika Nr 32 w sprawie badania świń poddawanych ubojowi w celach produkcji bekonów i przetworów mięsnych peklowanych, zakazuje nacinania mięśni karkowych, natomiast poleca dokładnie zbadać wszystkie widoczne mięśnie na przekroju tuszy, a również mięśnie brzucha. przepony, międzyżebrowe, serce i język, oraz oddzielić mięsień lędźwiowy (polędwiczkę — musculus psoas minor) wykonując cięcie wzdłuż tusz przy kości dla uwidocznienia ewentualnych zmian pasożytniczych (wągrzycy). Instrukcja ta ma zastosowanie jedynie do mięsa przeznaczonego do produkcji bekonów i nie może być stosowana przy badaniu mięsa przeznaczontgo do innych celów.

DYREKTOR DEPARTAMENTU
(—) Dr St. Krauss

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 21 czerwca 1949 r.

o zmianie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 września 1948 r. w sprawie zwolnień i ulg w opłacaniu czynszu za najem lokali mieszkalnych oraz zwolnień od wpłat na Fundusz Gospodarki Mieszkaniowej.

Na podstawie art. 3 ust. 3, art. 4 ust. 2, art. 5 ust 5. art, 21 ust. 3 lit. b), art. 23 ust. 3 i art. 32 dekretu z dnia 28 lipca 1948 r. o najmie lokali (Dz. U. R. P. z 1948 r. Nr 36, poz. 259 i Nr 50, poz. 383 oraz z 1949 r. Nr 18, poz, 114) zarządza się za zgodą Rady Państwa, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 29 września 1948 r. w sprawie zwolnień i ulg w opłacaniu czynszu za najem lokali mieszkalnych oraz zwolnień od wpłat na Fundusz Gospodarki Mieszkaniowej (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 374) wprowadza się następujące zmiany:

1. W § 2 ust. 1:

1) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) a) rybacy morscy biorący bezpośredni udział w połowach,

b) rybacy śródlądowi, których główną podstawą utrzymania jest wynagrodzenie przy połowach, polegające na udziale w wyniku połowu";

2) dodaje się punkty 8 — 11 w brzmieniu:

„8) rolnicy opłacający podatek gruntowy od przychodu rocznego nie przekraczającego 80 quintali żyta, którzy wskutek działań wojennych lub zdarzenia żywiołowego utracili własne budynki mieszkalne i najmują lokale mieszkalne dla siebie i swoich rodzin;

9) rzemieślnicy uprawnieni do zaopatrzenia lub renty, przewidzianych w art. 3 ust. 1 pkt c), zatrudniający nie więcej niż jednego pracownika;

10) sprzedawcy (komisanci) prasy, których główną podstawę utrzymania stanowi sprzedaż gazet i książek w kioskach, nie prowadzący w tychże kioskach sprzedaży innych artykułów;

11) osoby, których główną podstawą utrzymania są doraźne posługi domowe (sprzątanie, mycie podłóg, pranie itp.). W tym przypadku zaświadczenie komitetu domowego lub blokowego, a w braku takich komitetów zaświadczenie administratora domu, potwierdzone przez władzę czynszową pierwszej instancji, zastąpi potwierdzenie wymagane przez § 11 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29IX 1948 r. o właściwości władz i postępowaniu przy ustalaniu wysokości czynszu oraz przy wymiarze i ściąganiu wpłat na Fundusz Gospodarki Mieszkaniowej (Dz. U. R. P, Nr 49, poz. 375)".

2. § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Poza osobami, wymienionymi w art. 3 ust. 1, opłacają również czynsz w dotychczasowej wysokości:

1) zamieszkali i wykonujący zawód na obszarze gmin wiejskich z wyłączeniem gmin o charakterze miejskim oraz gmin uznanych za uzdrowiska na podstawie ustawy z dnia 22 marca 1922 r. o uzdrowiskach (Dz. U. R. P, Nr 31, poz. 254) z późniejszymi zmianami:

a) rzemeślnicy, jeżeli zatrudniają w swoim zakładzie rzemieślniczym nie więcej niż jednego członka rodziny;

b) będący podatnikami podatku obrotowego lekarze, lekarze dentyści, uprawnieni technicy dentystyczni, technicy dentystyczni i felczerzy, jeżeli są zatrudnieni w szpitalach lub ośrodkach zdrowia, ubezpieczalniach społecznych lub instytucjach prowadzących lecznictwo zorganizowane, a ponadto lekarze weterynarii, jeżeli są zatrudnieni na podstawie umowy o pracę w rzeźniach gminnych lub lecznicach zwierząt;

c) położne i pielęgniarki (pielęgniarze), będące podatnikami podatku obrotowego;

2) będący podatnikami podatku obrotowego, a wykonujący zawód na obszarze gmin miejskich oraz gmin wiejskich o charakterze miejskim i uzdrowisk:

a) lekarze, lekarze dentyści, felczerzy, uprawnieni technicy dentystyczni, technicy dentystyczni, położne i pielęgniarki (pielęgniarze), jeśli zatrudnieni są w zakładach społecznych służby zdrowia, zakładach opieki społecznej, bądź wychowawczych lub zakładach leczniczych instytucji ubezpieczeń społecznych w pełnym wymiarze godzin, ustalonym na podstawie art. 27 ustawy z dnia 28 października 1948 r. o zakładach społecznych służby zdrowia i planowej gospodarce w służbie zdrowia (Dz. U. R. P. Nr 55, poz, 434);

b) osoby wymienione w pkt. a) oraz lekarze weterynarii, jeżeli są zatrudnieni w urzędach państwowych i samorządowych oraz przedsiębiorstwach i zakładach państwowych i samorządowych — w rozmiarze co najmniej 42 godziny tygodniowo;

3) osiedlający się na obszarze Ziem Odzyskanych, w ciągu jednego roku od dnia rozpoczęcia tam działalności zawodowej:

a) rzemieślnicy zatrudniający w swoich zakładach, poza członkami rodziny, nie więcej niż dwóch pracowników najemnych;

b) nie korzystający z ulg wymienionych w ust. 2 lekarze, leekarz dentyści, lekarze weterynarii, uprawnieni technicy dentystyczni, technicy dentystyczni, felczerzy, położne i pielęgniarki (pielęgniarze)".

3. W § 5 pkt 1 uzupełnia się lit. c)—e) w brzmieniu:

„c) osoby pobierające zaopatrzenie poinwalidzkie (renty wdowie i sieroce) prowadzące uliczne punkty sprzedaży detalicznej;

d) dorożkarze samochodowi (właściciele taksówek) i dorożkarze konni (właściciele dorożek konnych) eksploatujący po jednej dorożce i obsługujący je osobiście;

e) wymienione w § 3 ust. 2 pkt a) i b) osoby zatrudnione co najmniej w połowie pełnego wymiaru godzin".

4. W § 6:

1) Dotychczasowa treść tego paragrafu staje się ustępem 1 i uzupełnia się lit. f-h w brzmieniu:

„f) przez rolników, użytkowane w związku z prowadzonymi przez nich gospodarstwami rolnymi stodoły, stajnie, obory, chlewy itp.);

g) przez postawione w stan likwidacji na podstawie art. 100 prawa bankowego z dnia 17.III 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 34, poz. 321 oraz z 1946 r. Nr 2, poz. 10) lub na podstawie dekretu z dnia 25.X 1948 r. o zasadach i trybie likwidacji niektórych przedsiębiorstw bankowych (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 410), dekretu z dnia 25.X 1948 r. o zasadach i trybie likwidacji niektórych instytucyj kredytu długoterminowego (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 411) i dekretu z dnia 25.X 1948 r. o reformie

bankowej (Dz. U, R. P. Nr 52, poz. 412), banki, towarzystwa kredytowe miejskie i ziemskie oraz „Towarzystwo Kredytowe Przemysłu Polskiego w Warszawie";

b) przez Centralną Kasę Targową w Warszawie i jej agentury na terenie kraju oraz lokale położone na terenie administrowanych przez Kasę Targową zwierzęcych targowisk w Gdyni i Gliwicach".

2) Dodaje się ustępy 2-4 w brzmieniu:

„2) Zwalnia się od połowy opłat na Fundusz Gospodarki Mieszkaniowej lokale użytkowe zajmowane przez wymienionych w § 5 pkt d) dorożkarzy samochodowych i konnych, jako garaże i stajnie.

3) Zwalnia się od 1/4 wpłat na Fundusz Gospodarki Mieszkaniowej lokale użytkowe na obszarze Ziem Odzyskanych i b. Wolnego m. Gdańska. Przepis ten nie ma zastosowania w przypadku obniżenia wpłat na Fundusz Gospodarki Mieszkaniowej na podstawie § 7.

4) Zwalnia się od wpłat na Fundusz Gospodarki Mieszkaniowej:

a) wynajmujących lub użytkujących lokale mieszkalne na obszarze Ziem Odzyskanych i b. Wolnego m. Gdańska w budynkach mających nie więcej niż 10 izb mieszkalnych;

b) lokale użytkowe zajmowane przezo soby wymienione w § 3 ust. 3 na czasokres roczny od dnia rozpoczęcia przez te osoby działalności zawodowej".

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Administracji Publicznej.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem pierwszym miesiąca następującego po dniu ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Minister Administracji Publicznej: *Wl. Wolski*

Rozporządzenie niniejsze zostało ogłoszone w Nr 42 Dziennika Ustaw R. P. z dnia 20 lipca 1949 r.

KRONIKA

POBYT PROFESORA J. VERGE

W dnu 3 czerwca br. w auli Wydziału Weterynaryjnego Uniwersytettu Warszawskiego wygłosił inauguracyjny wykład przybyły do Polski profesor Ecole Nationale Vétérinaire w Alfort — Jean Verge. Tematem wykładu był problem zapobiegania gruźlicy bydła (Problème de la prophylaxie de la tuberculose bovine). Mówca omówił profilaktykę lekarską i profilaktykę sanitarną. Omawiając profilaktykę lekarską, prof. Verge zaznaczył, że dotychczas nie istnieje żadna surowica przeciwgruźlicza, a następnie poruszył kwestję szczepień przeciw gruźlicy u bydła, wymieniając wszystkie dotychczas stosowane szczepionki: 1) prątki typu ludzkiego (Behring) — stwarzało się tu jednak niebezpieczeństwo wydalania prątków tych z mlekiem; 2. prątki typu ptasiego; 3. prątki typu zimnokrwistych wyosobnione z żółwia (Friedmann), padalca (Moeller) i salamandry (Klimmer)—w wynikach bezwartościowe; 4) szczepionkę Vole — rokującą dobre nadzieje; 5) szczepionkę B. C. G. (bacille de Calmette & Guérin). Tę ostatnią szczepionkę prof. Verge omówił nieco szczegółowiej: szczepionkę B. C. G. przygotowuje się obecnie na podłożu syntetycznym Sauton'a z dodatkiem asparaginy, a nie jak dawniej na kartoflu z żółcią bydlęcą i glicyreną, ponadto produkuje się teraz szczepionkę B. C. G. — S. (scarification).

Szczepionkę B. C. G. stosuje się u ludzi doustnie, śródskórnie, do skaryfikacji, dotchawicowo i w postaci aerosoli; u cieląt stosuje się ją podskórnie w fałd podgardlany (fanon) w dawce 10 cm³ w 10—15 dni po urodzeniu, przy czym po szczepieniu należy chronić cielęta przed wszystkimi możliwaściami zakażenia najmniej przez 1 miesiąc (séparation des veaux); odporność po szczepieniu trwa wg prof. Verge 10—12—16 miesięcy. Następnie prof. Verge omówił profilaktykę sanitarną przy zwalczaniu gruźlicy bydła i podał sposoby, jakimi starają się walczyć z tą chorobą we Francji. Zwalczanie prowadzone jest na zasadzie dobrowolnego zgłaszania się właścicieli bydła, przyczym: 1. o ile jest poniżej 15% zakażonego bydła stosuje się eliminację jego; 2) o ile jest 15 do 60% zakażonego bydła stosuje się profilaktykę sanitarną (przy użyciu metody Banga); 3) o ile jest powyżej 60% zakażonego bydła w oborze — starają się namówić właściciela do eliminacji zakażonych sztuk i szczepić cielęta B. C. G.

Po wykładzie odbyła się ożywiona dyskusja, następnie dziekan Wydziału Weterynaryjnego Uniw. Warsz. prof. dr W. Stefański podejmował prof. Verge i zaproszonych gości ze świata naukowego lampką wina.

Dr J. Lipnicki

KURSY ZWALCZANIA NIEPŁODNOŚCI U BYDŁA.

W Bydgoszczy a następnie w Warszawie odbyły się 10-dniowe kursy zwalczania niepłodności u bydła, zorganizowane przez Departament Weterynarii Min. Roln. i Ref. Rol. prowadzone przez Dr D. L, Stewart'a, kierownika centrum inseminacyjnego w Reding (Anglia).

W kursie w Bydgoszczy wzięło udział 27 lekarzy weterynaryjnych w dniach od 25 kwietnia do 5 maja, w Warszawie 26 lekarzy w dniach od 20 do 30 czerwca.

Druk. Nr 5 „Czytelnik" — W-wa, Targowa 82. B-S0480